دَ سحر امید

لیکواله: بریالۍ هوتک

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک	مخ
دَ کتاب پېژندنه	۷
دَ لیکوال پېژندنه	۸
دَ موندلو درک	۹
خصوصي مننه	۱۰
ترون	۱۱
خپلې خبرې	۱۳
سریزه (دَ سحر امید) عزیز قریشي	۱۷
سریزه (دَ ابراش خټک شاعري) رحمت شاه سائل	۲۱
نعت شریف	۲۸
دعا	۳۰
بغاوت	۳۱
غزل (دَ شین غر په سر تپه شوم چې خیبر ته ورسي)	۳۲
غزل (زۀ خو وایم ځان مې بې او زړۀ مې بې، وایه کنه تۀ چې بې که نۀ مې بې)	۳٤
غزل (لواغر او خرِ خیبر چې یادومه په غزل کښې)	۳۵
غمونه	۳۷
اخلاق	۳۹
غزل (داچې په ما پورې خندا کوې دا ښۀ نۀ کوې)	٤۰
تذبذب	٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع	٤٢
تپې	٤٣
غزل (چې دَ غضب کاتۀ نګار وکړي، ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي)	٤٦
چیلینج	٤٧
سرۀ ګلونه	٤٨
انتظار	٥٠
پېغله افغانۍ	٥١
غزل (نۀ مني قدغن زړۀ مې لیدۀ غواړي)	٥٢
غزل (دَرقیب ګوته برملا مه نیسه ـ زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه)	٥٣
سیم و زر	٥٤
غزل (څۀ دې کرم دَ خو دې کرم دا څۀ کوې)	٥٥
غزل (دیدنونه به نن وۀشي او که نه، دا زخمي زړۀ به مې ښۀ شي او که نه)	٥٧
سودا	٥٩
خطا	٦١
مسافر	٦٢
پښتو	٦٣
غزل (هغه چې په کاته شي دا زړۀ مې داسې داسې)	٦٥
نظم مستقبل دَ پاکستان	٦٦
مظلوم	٧١
غزل (هغه چې نشته ده اختر څۀ عجیبه غوندې دے)	٧٢
غزل(تاکه دَهاړ دَ اوري نمر کړلوځان، ما هم ګن سورے درون شجر کړلوځان)	٧٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (سپرلیه راشه رنګینی راوړه، مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه)	۷٤
بندګي	۷۵
لواغر	۷٦
علم	۷۷
ستاینه	۷۹
حسد	۸۰
خُلۀ	۸۱
خار	۸۲
غزل (نۀ مې غزل دَ مینې اوري نۀ ټپه دَ مینې)	۸۳
غزل (دا زړۀ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسېږي)	۸۵
سرې لمبې	۸٦
غزل (که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ)	۸۷
ځان	۸۸
لوخ لغړ	۸۹
صداقت	۹۱
جنت	۹۲
برخه	۹٤
اودۀ جذبې	۹٦
احترام	۹۸
امید	۱۰۰
وچ لرګے	۱۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب	۱۰۳
اسلام	۱۰٤
پټ حقیقت	۱۰۵
مقتدي او مُلا	۱۰۷
غزل (ورک مې کړي له ځانه په کاتۀداسې، ورک لکه دَ کوره پښتانۀ داسې)	۱۰۸
حیثیت	۱۰۹
درگوهر	۱۱۰
بینظیر	۱۱۳
رڼا	۱۱٤
ژوند	۱۱۵
رحمت	۱۱٦
ښبې بربنډې	۱۱۷
خزان	۱۱۸
نا اشنا	۱۱۹
غزل (تول ښکلي پسخیرې دَستاحسن ته)	۱۲۰
تور خال	۱۲۱
څوکۍ	۱۲۳
ترمې او ښکې	۱۲۵
قلم او خنجر	۱۲۹
همزار	۱۳۱
فولاد	۱۳۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے	۱۳۳
مېکونې شونډې	۱۳۵
دروغجن	۱۳۷
پښتنه مینه	۱۳۹
پښتون	۱٤۱
غزل (سترګې که دي سترګې خو بس ستا سترګې)	۱٤۲
فن	۱٤٤
افغان	۱٤٦
ځان	۱٤۸
کفن	۱٤۹
فکروخیال	۱۵۱
چې پښتون یم	۱۵۲
رموز	۱۵٤
ملت	۱۵٦
سمندر	۱۵۸
غزل (تا که دَ بنو ځوکې تېرې کړلې، ما هم ورته ځوانې حوصلې کړلې)	۱٦۰
دَسرولی	۱٦۲
خوشحال خان	۱٦۳
غزل (دا چې ستا دَ زنې په سر زخه ده، خوښه مې ده بې حده مې خوښه ده)	۱٦٤
نظم لېونې زلمي	۱٦٦
پښتونخوا	۱٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (چې په تپه مې یکه زار نۀ کوي، خواص خمسه به بې کار نۀ کوي)	۱۷۰
سیل	۱۷۱
کافر	۱۷٤
دَ نور محمد ملنګ صاحب دَ شعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه	۱۷٥
شړپه شړوپ	۱۷۷
نظم "مور"	۱۷۹
پښتون	۱۸۲
غزل (لکه تن چې بې له سره بې معنې، داسې زۀ بې له دلبره بې معنې)	۱۸۳
دَبقا ژوند	۱۸٥
خېر و شر	۱۸٦
غزل (خپل همت وژاړم که دا سترې سفر وژاړم)	۱۹۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَ کتاب ټول حقوق دَ مصنف په حق کښې محفوظ دي)

دکتاب پیژندنه

دَ کتاب نوم	*	دَ سحر امید
مصنف	*	ښاغلے اَبراش خټک
دَچاپ نېټه	*	۲۰۱۷ء
تعداد	*	۵۰۰
دَچاپ ځاے	*	علمیه پرنټنګ پرېس پېښور 0312-0346(9103898)
ټائیټل ډیزاین	*	عابد پرنټرز محله جنګي پېښور
کمپوزنګ	*	ښاغلے محمد نواب خټک
	*	0345-1933019
	*	0314-8079217
	*	*nawabarmourer@gmail.com*
پروف کتنه	*	امان اللّٰه امان
	*	نور محمد ملنګ
	*	بنارس خان خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَلیکوال پېژندنه

دَ لیکوال نوم	*	ښاغلے اَبراش خټک
دَاوسیدو ځاے	*	ضلع کرک ترخه کوئي
دَفون شمېره	*	0346-9728692
		0313-6994947
دَپلار نوم	*	صوبېدار عالم بادشاه
دَ رونړو نومونه	*	عبدالرحمٰن دروېش
		فضل الرحمٰن طوفان
		مقصودالرحمٰن صابر
		مفتي حفیظ الرحمٰن
		مجاهدالرحمٰن مهجور
دَ ځامنو نومونه	*	خذیفه خټک
		سُدېس خان
		وړوکے معاذ خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ موندلو درک

۱. یونیورستي بک اېجنسي خیبر بازار پېښاور
۲. پښتو اکېډمي بک شاپ پېښاور یونیورستي
۳. عامر پرنټنګ اېنډ پبلېشر جنګي محله قصه خواني بازار پېښور
٤. ظفر کتاب ګهر کوهاټ
٥. کوهاټ کتاب ګهر کوهاټ
٦. نوید نیوز اېجنسي شنکۍ اډه ټیري
۷. حمزه بک ډپو مېن بازار بنو دکان نمبر ۱
۸. حمزه بک ډپو ټانچي بازار بنو دکان نمبر ۲
۹. حق بک ډپو کرک
۱۰. عامر ستېشنري کرک
۱۱. دلچسپ کتب خانه میټاخېل
۱۲. باچا خان لائبریري لتمبر کرک
۱۳. سني پرنټنګ پرېس امبیري کله چوک کرک
۱٤. ساون کاپي هاوس اېنډ فوټو ستېټ سروس میټا خېل
۱٥. همراز فوټو سټوډیو اینډ آن لائن سروسز میټا خېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خصوصي مننه

١. ښاغلے نعیم ازاد صاحب سُهیلي پښتونخوا کوېټه
٢. رحمت شاه سائل باچا خان مرکز پېښور
٣. ښاغلے سلیم قرار
٤. پروفېسر عزیزالله قریشي تیري
٥. لوړ شاعر ادیب آیت الله خان خټک
٦. لوړ شاعر ادیب نور محمد ملنګ (خټک صاحب)
٧. لوړ شاعر ادیب حکیم امین خټک
٨. لوړ شاعر ادیب ندیم ننګیال
٩. مصور اسلام زېب
١٠. چیرمېن ویلج کونسل ترخه کویې حافظ سیف السلام
١١. قدرت علي شاه (ستر سیکتر عوامي نېشنل ګوند کرک)
١٢. ایډوکیټ لقمان حکیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټړون

دَ ستر خوشحال خان خټک

او دَ هر

هغه کس په نوم ثوک چې زما

دَ لیلیٰ وطن مجنون دے اوسر ثنه یې

کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

دَتولو نه اول زۀ دَ خپلو هغو ټولوخوارږو ملګرو يو جهان مننـه کوم چا چې اول زما دَ "سپېځلې جذبې" په چاپ کولو کښې او اوس دَ بل کتاب "دَ سحر امید"په چاپ کولو کښې په يوه بڼه مرسته وکـړه او دَ خپلو ټولو آتلانو او باباګانو دَ پاره لاس په دعا يم چې پروردګار دې ورته دَ عقبیٰ ټول خوندونه او لذتونه نصيب کړي۔ (امين)

دَ دې نه علاوه دَ خپلو درانو او قدرمنو مينه والو لوسـتونکو دَ زړۀ دَ تل نه مننه کوم چې زما دَ وړومبي کتاب "سپېځلې جـذبې" يـې حوصله افزايـي او پذيرايـي وکړه او زۀ يې دَ دې جوګه کړم چې يو بـل کتاب چاپ کړم ۔زما دَ دې کتاب "دَ سحر امید" په چاپ کولو کښې زما دَ مينه والو لوستونکو مينه او ما ته راکړې حوصله شامله ده او زۀ يو ځل بيا دَ خپلو خوارږو لوستونکو نه دا هيله لرم چـې زمـا "دَ سـحر اميد" به هم لکه دَ "سپېځلې جذبې" حوصله افزايـي او پذيرايـي وکړي۔ که داسې وي نو زما داغالب ګمان دے انشاءالله زما دا ادبي سفر به هم دغسـې مـخ پـه وړانـدې ګړنـدے روان وي او دَ خپلـو مينـه والـو لوستونکو دَ پاره به ښکلي ښکلې فن پارې تخليق کوم۔ "دَ سحر اميـد" کښې ما دَ هرعمر او هر مزاج خيال ساتلے دے او کوشش مې کـړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے چې هر لوستونکے ترېنه خوند واخلي او څۀ نه څۀ استفاده ترېنه وکړي خو دا فيصله به زما لوستونکي مينه وال کوي چې زۀ پـه دې خپل کوشش کښې تر کومه حده پورې برياليے يم۔

دلته دَ يوې خبرې وضاحت کول غواړم هغـه دا چـې زمـا يـو محسن دَ لوړ قامت ښښتن دَ اهونو او سُرونو شاعر نور محمـد ملنـګ "ختک صاحب" شعري مجموعه ورکه شوې ده۔ دَ دې شعري مجموعې په حقله يو لنډ شان غزل نما نظم په دې کتاب کښـې ليکلـے شـوے دے خو دَ ختک صاحب دَ دې ورکې شعري مجموعې په حقله خپلو لوستونکو ته لږ وضاحت کول ضروري ګڼم۔

قدرمنو نور محمد ملنګ "ختک صاحب" دَ پښتونخوا دَ سـهيلي اضلاع دَ بنو دَ سيمې لوړ شخصيت، عظيم شاعر اديب دَ ښاغلي غازي سيال صاحب شاګرد دے ۔ ختک صاحب خپل نظمونه او غزلونـه دَ کتاب دَ انتخاب دَ پاره دَ غازي سيال صاحب په خدمت کښـې پـېش کړي وو۔ محترم غازي سيال صاحب دَ دې کار تر سره کولو نه پـس دا شعري مجموعه دَ يو بل ملګري پـه لاس ختـک صـاحب تـه واپـس ورلېږلې وه خو دَ هغـه ملګـري نـه دا مسـوده چرتـه پـه لاره کښـې وغورځېده او دغه شان ورکه شوه ۔ الله دې وکړي چې بيرته پيدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زمونږ لاسونو ته دَ کتاب په صورت کښې راورسي۔ (امین)

ســـــــتا دَ فـــــــیض له برکتــــــــــه
پورتـــــــــه لا رمـــــــــه له ښـــــــکته
زۀ اَبـــراش یـــې چـــې هـــر پـــل یمـــه یـــاد کـــړې
خنـــګ کیـــدے شي چـــې یـــې زۀ کـــړم فرامـــوش

بې شکه! دَ نظم پلار ارواښاد امین الله خاموش صاحب هغـه سپین سپیځلے انسان دے چې دَ هېراولو نۀ دے بیا په تېره تېـره زمـا دَ پاره ځکه چې نن که زۀ دَ "سپیځلي جذبې" او "دَ سحرامید" مصنف یم او یا مې دوه نوره کتابونه چاپ ته تیاردي نودا دَ دې قد آور شخصیت، دَ وچتې حوصلې او ژوندۍ جذبې خاوند ارواښاد امین الله خـاموش صاحب دَ صحبت خوارۀ دي چې نن پرې زما سره سره زما دَ مینه والو لوستونکو خلې هم خوارې دي ۔ خاموش صاحب پخپله دَ یو فعال او ژوندي تخیل خښتن وۀ لکه څنګه بې چې په پیرۍ کښـې هـم خپـل تخیل مړینې ته نۀ دې ورکړې هم دغسې بې زما تخیل هم تل ژونـدے ساتلے دے۔

زۀ به چې په سـهیلي پښـتونخوا کویټـه کښـې وم نـو خـاموش صاحب به اکثر ما ته په موبایل فون باندې خپل نظمونه اورول او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به یې هم غزلونه او نظمونه اورېدل او دغه شـان بـه یـې ماتـه ادبي میدان ساز کړې وو او یا به چې زۀ کله کلي ته په چټۍ راغلم نو بیا به هم دَ خاموش صاحب په اصرار دَ هر اتوار په ورځ مونږ یو څـو ملګـري دَ دوي په حجره کښې راجمع کېدو او خاموش صاحب به زمونږ نظمونه او غزلونه اورېدل او وربانديې به یې زړۀ پورې تبصره کوله او مونږ بـه ترېنه ډېر څۀ زده کول۔لنډه دا چې خاموش خاموش وۀ زمونږ دَ پاره یوه ولوله او یو جوش وۀ۔

دلته چې دَ یو بل ډېر مخلص ملګري محمد نواب خټک ذکر وۀ نۀ شي نو غټ زیاتے به وي ځکه چې نواب خټک زمـا هغـه خـوږ او مخلص ملګرے دے چا چې بغېـر دَ معاوضـې نـه وړومـبے زمـا دَ "سپېځلي جذبې" او بیا "دَ سحر امید" کمپوزنګ (کتابت) ډېر په تُندۍ او په ویاله ټنډه تر سره کړو۔لوې خدائے دے نواب خټک ته زما سره دَ دې ښېګړې اجر و ثواب په برخه کړي۔(امین)

په اخر کښې دَ یو څو ملګرو نومونـه چـې دَ یـادونې وړ دي۔ ندیم ننګیال ،محمود عباس مبارز، راشد افغان، الحاج اسلم خان، تصور نواز، معلم انعام اللّٰه خټک، بشارت خټک، مطهر جاوېد کُنډي، محمد عرفان خټک، محمد ریاض عاجز، تنـویر خټـک، عادل خـان خټـک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افتخار خټک، خلیل خټک، واجد فاروق، محمدکامران(KCA)،ښاغلے سهیل خټک جمالي، عادل بازخټک، نورالحسن، ضیاسر، معلم اعجاز خټک، نعمت الله مفکر،امیر سلطان خټک، شاهدالرحمٰن مجذوب، صفدر الرحمٰن، محمد رحیم خټک، شاکرالله، محمد یونس مروت، قسمت الله مروت، شیات نور، ظهیر خټک، ضیاءالاسلام، اقرار وطن یار، منصور الله جوش، توفیق الله، انشاءالله، افتاب الحسن، حلیم خټک، مدثر خټک، فیاض خټک، عزیزالله، عمران زیب، سمیع الله، مصور اسلام زیب، راحت خټک، انوارالحق، سبحان الدین بیزار، امیر نواز (وَرشنه لاچي)، فیض الابرار خټک، ظفر اقبال مدهوش، مهتاب الرحمٰن آتش، صبا خټک، ندیم خټک، نعیم عباس، محمد اعظم پنجابي، یاسر همراز، فرمان الله، خالد عابدین، اقرار وطن یار، صبور ساحل، حارث مدهوش، عمر خټک، ناصر خټک، حارث منظور او داسې نور ډېر ملګري۔

دا دې دعا سره رخصت غواړم چې ښاد او اباد اوسئ۔

فقط ستاسو

اَبراش خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسحر امید

دَ څوترې مردم خېزې او دَ خټکو دَ ویاړ خاورې دَ ژوند په هره شعبه کښې داسې ځوانان زېږولې چې دَ ټولو پښتنو شمله پرې هسکه ده ـ دَ پښتو ادبې میدان کښې هم دا خاوره داسې معموره ده چې په غنډې میراخانخېل کښې دَ ادب په میدان کښې پرېشان خټک لکه دَ قطب ستورې ځلېږې او پړقېږې او دغسې اختر زمان خټک، پروفېسر محبوب الرحمان مجروح، ډاکټر ساغر خټک، آیت الله خان خټک، امین الله خاموش او ظفر تنها دَ پښتو دَ قافلې هغه غړې دې چې دغه مشال یې په لاسونو کښې نیولې دَ رڼاګانو ښودنه کوې ـ

دَ څوترې دَ ترخه کوېې په ادبې لعلونو کښې یو لعل ابراش خټک هم دے چې قلم یې په لاس کښې نیولې کله "سپېځلې جذبې" لیکې او کله دَ وخت تیارو نه مایوسه کېږې نا بلکه "دَ سحر امید" ډېوه هم پخپل زړهٔ کښې بله ساتې او نورو ته هم دا زېرے ورکوې ـ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دویمه شعرې مجموعه ده چې دَ هغه دَ خپلې ژبې او قام سره یې کچه مینه ترې څرګندېږې، دَ خپلې ژبې سره دا یې کچه مینه په جاربنایې او په خپلې ژبې ویاړ کوې او دا اظهار او دا ویاړ داسې اعلانوې.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ خپـل نیکـه پـه بـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مې دین پښتون ایمان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه تپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

دَ ابراش خټک په شاعرۍ کښې غم دَ یـار او غـم دَ روزګـار دواړه په غورځنګونو دي دَ زړهٔ تارونه چیړي او داسې خوندوره نغمـه زیږوي چې خوږو زړونو له مرهم وي او ټکور هم۔

ماشـــومان دَ ســـتا دَ کلـــي
مـــا پـــه لوټـــو کانـــو ولـــي
دا چـــې داســـې راپســـې
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ویلـــي
کـــه دا تـــا ورتـــه ویلـــي
مـــا پـــه سرو ســـتوګو منلـــي

دَ رومانیت دا ښکلې انداز یې دَ لیدو دے ....

زهٔ خـــو وایـــم ځـــان مـــې یـــې او زړهٔ مـــې یـــې
وایـــه کنـــه تـــهٔ چـــې یـــې کـــه نـــهٔ مـــې یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغســـــي مــــدهوش مــــي همېشــــه ســــاته
څــــۀ خــــواره نشـــه دَ ژوندانــــۀ مــــي يــــي

په غم کښې ډوب شوګير وهلې خپل احوال داسې بيانوي.........

زۀ دي له غمــــــه شـــــــوګيرې تېــــــروم
تــۀ يــي بــي غمــه خپــل خوبونــه کــوې

او بيا چې کله پخپل ماحول نظر اچـوي دَ سرمايــې دَ بُتـانو دَ ظلـم و استبداد فرياد داسې کوي....................

چـې ظلمونـه پـه خوارانـو رنـګ پـه رنـګ کـه
خــدايا دا فــراخ جهــان پــه هغــو تنــګ کــه
ورانــوي چــې زمــا خــرې خــوارې خــونې
محلونــــه دَ دې غټــــو غټــــو رنــــګ کـــــه

ابراش ختہک دَ رحمٰن بابا په شان.......

قناعــت مــې دَ خرقــې لانــدې اطلــس دے
دَ تمـــام جهـــان بادشـــاه ظـــاهر ګـــدا يـــم

وايـي چې ....

ارتګــــــي دَ قناعـــــــت سره تړلــــــې
کامــــراني دَ لــــــور همــــــت سره تړلــــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا دا شعر...........

تـــا تـــه مبـــارک شـــه دَ بنګلـــې جنـــت
زۀ پخپلـــه خونـــه کښـــې جنـــت لـــرم

دَ طبقاتي کشمکش دغه هنداره هغه په بغاوت مجبوره کوي ....

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســــــې روایـــــاتو بغـــــاوت

دَ روزګار غمونو او خپل چاپیرچل او دَ هغې عکسونه دَ هغۀ په "تذبذب" نظم، نظم "مستقبل دَ پاکستان" او نورو ډېرو بلا نظمونو او شعرونو کښې دَ هغۀ دَ روڼ شعور بڅري بربښنا کوي۔

زۀ دَ ابراش ختک دَ پاره لاس په دعا یم چې لوے خـداے دې یې تخیل نور هم افاقي کړي۔ امین

په ډېره پښتنه مینه

پروفېسر عزیزالله قریشي

تیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَابراش خټک شاعري

تـــهٔ دَ ســـــوزېدو دَ پـــاره ســـــوزه تـــهٔ
زهٔ پـــه وړانـــدې تلـــو دَ پـــاره ســـــوزه تـــهٔ
تـــــهٔ لکـــــه دَ بـــــت ولاړ، ولاړ بـــــه وے
زهٔ پـــه وړانـــدے تلـــو دَ پـــاره ســـــوزه تـــهٔ
زهٔ دَ بقـــا ژونـــــد دَ ورکېـــــدو نـــــهٔ یـــــم
تـــــهٔ دَ ورکېـــــدو دَ پـــاره ســـــوزه تـــهٔ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دَ شاعرۍ دَ کتاب نوم دے. ما دَ خپلو خبرو نه مخکښې لوستونکو ته دَ هغهٔ دَ غزل نه درې شعرونه ولیکل ما داسې ولې وکړل، ځکه مې وکړل چې لوستونکي دَ ابراش خټک دَ شعر ذایقه محسوسه کړي او زما سره زما په خبرو کښې شریک شي.

شاعري څهٔ شے دے او مونږ یې ولې خوښوو، تاسو دې سوال ته څنګه ګورئ. ستاسو ځواب هر څهٔ چې دې خو زهٔ وایم چې دَ شعر مثال دَ خوشبویۍ دې یا دَ جانان دے خوشبویي څهٔ ته وایي دا ولې ده وجود یې څهٔ دې او جانان څهٔ دې مونږ ورسره ولې مینه کوو حسن څهٔ دې؟ مونږ یې ولې خوښوو، دَ دې ټولو خبرو نه چې کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ولې" پیدا کېږي دَ دې مونږ سره هېڅ ځواب نشته خو دَ ژوند هنګامه چې څهٔ ده هغه ټوله په دې څیزونو ده ګنې دنیا خو دَ کندو کپرو نـوم دې بس خو یو شے دے نو ....

په اصل کښې زمونږ دَ پښتو شاعرۍ دا کمال دَ منلو دې چې هر څو که زمونږ شاعر دَ روماني انداز نه اغاز کړې وي خو ډېـر زر دَ خپلې روماني شاعرۍ سره سره دَ وطن او قام په حـواله داسـې داسـې خبرې وکړي چې مونږ ته دَ خپل اولس شـاعر ښـکاره شي . دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې هم دغه رنـګ موجـود دے . دَ دهٔ شـاعرۍ دَ انفرادیت نه اوس اجتماعیت ته رارسېدلې ده او بیا که مونږ دَ ابـراش دَ کتاب نوم ته وګورو "دَ سحر امید" په دې نوم کښې هم زمونږ اجتماعي ارمانونه مونږ ته په نظر راځي . زهٔ په خپل نظر کښـې دے شـاعر تـه داسې ګورم لکه دَ یو ماشوم په وجود کښې چې ځوان زلمے توانه طاقتور سړے سړي ته په نظر ورځي . زهٔ دَ ابراش خټک شاعرۍ ته خوشبین ځکه شوم چې دَ ده په شاعرۍ کښې ډېر شعرونه دَ دهٔ دَ اوچت افـکار او په ښهٔ کاوشونو دلالت کوي .

ابراش خټک فطرتي شاعر دے دَ الهام شاعر دے او دا حقیقت دَ هغهٔ دَ ړومبي کتاب "سپېځلې جذبې" او دَ دې کتاب "دَ سحر امید" دَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه فن دَ تدریجي ارتقا نـه واضـح دې. پخپلـه دَ الهـامي شـاعرۍ وکالت په دې شعر کښې داسې کوي.

دَ ازل کاتـــب پـــه برخـــه کښـــې راکـــړې
فنـــا نـــهٔ لـــري مـــدام دے زمـــا فـــن
چـــې پـــه زور وي هغـــه فـــن وي يـــو څـــو ورځـــې
چـــې مـــدام دے خـــو الهـــام دې زمـــا فـــن

دَ ابراش ختړک په شاعرۍ کښې دَ حسن عشق دَ محرکاتـو نـه علاوه نور ګڼ شمېر موضوعات لکه تعمیر او اصلاح، دَ مزدور ژونـد یعني ترقي پسند رجحان، دَ مزدور سره مینه، حریـت پسـندي، وطـن دوستي، بشر دوستي، دَ بل دَ درد احسـاس او داسـې نـور. دَ بـل دَ درد احساس اودَ وطن دوستۍ جذبه يې په نظم "مستقبل دَ پاکستان" کښې وګورئ او دغسې دَ اصلاح او تعمير رنګ يې په دې شـعرونو کښـې وګورئ

دَ غيـــر پـــه خـــاوره ابـــادۍ جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادۍ جـــوړوې
خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې ځښـــې ژاړي
تـــهٔ نـــورو ژبـــو له کمځـــۍ جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ مزدور سره دَ محبت او عقیدت جذبه او ولوله یې په دې شعرونو کښې ښکاره ده.

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلې په دې کار کښې ما جنـت دے هـم راحـت
نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســـــې روایـــــاتو بغـــــاوت

دلته به زۀ دا خبره وکړم چې په دې دور کښـې کتـاب چـاپ کول او بیا په تېره تېره دَ پښتو کتاب چاپ کول زړۀ او ډېره لویـه سـینه غواړي ځکه چې په دې دور کښې هر سړے یو غـټ نقـاد دے او دَ تنقید کولو مقصد یې هم فقط دَ سړي دَ زړۀ ماتول وي. تنقید دَ پاره دَ اصلاح ښه خبره ده خو تنقید دَ پاره دَ تنقید ښه خـبره نـۀ ده. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې که څۀ لږه ډېره کمـي شته دا دَ مطالعې سبب کېدے شي خو زما دَ پوخ یقین دے چې دَ وخت سره سره به دا کمي مونږ ته بیا نـۀ محسوسېږي ځکـه چـې پـه ابـراش خټـک کښـې دا صلاحیت هم موجود دے او فني صلاحیت هم.

مونږ ته پکار دي چې مونږ دَ دې شاعر رهنمایي او حوصـله افزایي وکړو. ده ابراش په دې کتاب کښې ډېر نوي و خوارۀ غزلونـه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه شته چې زمونږ دَ ادبي زوق تنده ماتولې شي. دَ دهٔ کتاب په ډېره همدردانه جذبو لوستل پکار دي چې زمونږ دا شاعر دَ صبا دَ پاره زمونږ دَ قام او ژبې یوه بختوره اثاثه وګرځي.

زهٔ دَ نمونې دَ پاره ستاسو سره دَ ابراش ختړک څو شعرونه شریکول ضروري ګڼم.

تـذکره سـتا دَ جمـال چـې پکښـې نـهٔ وي
هـم تپـه او هـم سـندره بـې معنـې
دَ اخلاص خوند او خوږلـت چـې پکښـې نـهٔ وي
سـتا پـه سـتونې کښـې شـکره بـې معنـې

تـل ویـنم دَ شـعر او غـزل تـل ویـنم
داسـې یـو نظـر یمـه دَ فکـر و فـن

فرنـګ کـونتره دَ هـوا وګڼـه
تـهٔ عقـابي ورتـه نظـر جـوړ کـه
چـې دَ فرنـګ دَ ظلـم شـپې ختمـې شي
تـورې له شرنـګ ورکـه سـحر جـوړ کـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــې دَ خوشــحال شــمله پــرې فخــر وکــړي
پښــــتونه سر دې داســــې سر جــــوړ کــــه

زه درتــــه ګورمــــه بــــې وســــه ماشــــوم
تــهٔ مــې بــې بــې وژنــې بابــا مــې وژنــې
زهٔ ســــتا دَ خــــوږې خصــــلت پالنــــه کــــوم
تــــهٔ زمــــا خــــوږې وژنــــې ادا مــــې وژنــــې

زهٔ دَ رڼ ســــــحر پــــــه طمــــــع پایمــــــه
تــا کــه مې پــه ژونــد تیــارې خــوارې کړلــې

دا چــــې کــــړې قیصــــې دَ مایوســــۍ راتــــه
تــا لیــــدلې نــــهٔ دې جــــوړ همــــت زمــــا
کــــړم چــــې ابــــیارې دَ ګل دَ زړهٔ پــــه خــــون
دغــــــه ده جذبــــــه دَ حریــــــت زمــــــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه دې سر کــــشي سر مــــې څـــۀ وکړمـــه
وابې کـــتې ښـــۀ یـــم تیتېـــدلې نـــۀ شـــم
پــه سرکـــشۍ کښـــې یـــې پښـــتو پوشـــیده
ځکـــه څـــۀ ښـــد ورتـــه ټرلـــې نـــۀ شـــم

او دغسې نور ډېر شعرونه په دے کتاب کښې شته چې زمونږ ادبي زوق ته ژوند بخښلې شي هیله لرم چې ابراش خټک به خپل دا یون په خپل کړاو او ریاضت او په مینه نور هم ګړندے کړي . مونږ ټول دَ دۀ دَ پاره لاس په دعا یو.

په ډېره پښتنه مینه
رحمت شاه سائل
باچا خان مرکز پېښور
۲ جولایي ۲۰۱٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

رهــبر دَ رهبرانــو دے رهــبر هغــه یــو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

څـهٔ داسـې دلربـا ده چـې ټـول وفـا وفـا ده
دَ خوږ زړهٔ مسیحا ده غمګین په غم زما ده

شفیع چې به زمـا وي پـه محشـــرهغه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

دنیـا ده کـه عقبـیٰ ده دَ دهٔ پـه سر پیـدا ده
باچـا ده کــه ګــدا ده دَ هرچــا رهنمــا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرېږي مې په سترګو کښې اکثر هغـه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

روضې له به یې ځمه دیدن بـه یـې کومـه
ابـراش یـې یادومـه تـل اوښـکې تویومـه

زمـا دَ ړنـدو سـترګو دے نظـر هغـه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

اِلٰـــهي دَ بـــدو چـــارو نـــه مـــې ژغـــوره
دَ محفـــل دَ بـــدکردارو نـــه مـــې ژغـــوره

مـــا روان پـــه نېغـــه لار دَ شریعـــت کـــه
دَ شـــیطان لعـــین دَ لارو نـــه مـــې ژغـــوره

چې په بد وخت کښې مخ واړوي بل لور ته
دَ بنـــهٔ وخـــت دَ تابعـــدارو نـــه مـــې ژغـــوره

چې په خلهٔ یې وي یوه پـه زړهٔ کښـې بلـه
دَ دې وخت دَ دوزې مـارو نـه مـې ژغـوره

چې خاطر دې ما اَبراش پـه سـیم و زر کـه
ربـــه داســـې رشـــته دارو نـــه مـــې ژغـــوره

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلے په دې کار کښې مـا جنـت دےهـم راحـت

کوم ځۀ چې مې په زړۀ وي هم هغه زما په خلــۀ وي
زده کـــړے مـــا ســـبق دَ حقیقـــت او صـــداقت

صورت بس هغه یو دے چې دَ زړۀ مـې دے واکـدار
واکدار به دَ زړۀ نۀ کړم بل صـورت پـه یـو صـورت

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســــــې روایـــــاتو بغـــــاوت

په غر کښې هم څرګند دے او په سمه هـم څرګنـد
قربـــان شـــم دَمـــزدور دَمشـــقت او دَ محنـــت

همـت تـه یـې قـوت ورکـړو دې مـا ابـراش خټـک
چـې پریوتـۀ نظـر مـې دَ مـزدور پـه لـوړ همـت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ شین غـر پـه سر تپـه شـوم چـې خیـبر تـه ورسي
دا زمـــا دَ مینـــې غـــرږ دې لـــواغر تـــه ورسي

زهٔ اواز دَ لـــواغر یـــم هـــم نوښـــار، هـــم دَ خیـــبر
دَ یووالـــي دا خـــبر دې هـــر ښـــر تـــه ورسي

تخیـــل مـــې اول لاړ شي دَ کابـــل وکـــړي ســـیلونه
دَ کابـــل نـــه چـــې راســـتون شي پېښـــور تـــه ورسي

دَ افغان غم لېونے کړم نـهٔ خنـدا شـته نـهٔ خوبونـه
دا زما پـه سر کنبـې درد دې هـر یـو سر تـه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره دې روغه وکړي که مې سر غواړي که پسونه
زمـــا دغـــه یـــو پیغـــام دې مـــرور تـــه ورسي

په دې خپل ساده عاشـق دې لـږ نظـر دَ کـرم وکـه
هسـې نـه چـې لېـونے شي دَ غـرهٔ سر تـه ورسي

دَ ابراش په کور کښې اور چې لګـولے کـوم وګـړي
دَ دې اور دغـــه لمبـــې دَ هـــغې درتـــه ورسي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زۀ خـو وایــم ځــان مــې یــې او زړۀ مــې یــې
وایــه کنــه تــۀ چــې یــې کــه نــۀ مــې یــې

خـــس راتـــه ښـــکاریږي بـــې لتـــا جهـــان
هر څۀ کـه یـې ګرانـه خـو بس تـۀ مـې یـې

دغســـې مـــدهوش مـــې همېشـــه ســـاته
څـــۀ خـــوارۀ نشـــه دَ ژوندانـــۀ مـــې یـــې

ولـــې دې هـــر نـــاز پـــه اوږه وړم ابـــراش
دا خـــو راتـــه ووایـــه چـــې څـــۀ مـــې یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لواغر او خړ خیبر چې یادومه په غزل کښې
څۀ هغلته نه راوړمه او څۀ وړمه په غزل کښې

امید شته چې به پښتون شم دَ پښتو نه به خبر شم
تذکره دَ پښتنو چې تل کومه په غزل کښې

له مودو ورک شوے ځان به خامخا پکښې پیدا کړم
پښتانۀ دَ لر او بر چې لټومه په غزل کښې

دا دَ غیر په دام کښې نښتے یو پښتون دے چې دوه ښکاري
زۀ یې بیا په ډېره مینه یو کومه په غزل کښې

شوندې وچې زلفې سپورې ما افغان ته ده ولاړه
دَ پښتو دَ ناوې څنې غوړومه په غزل کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پښتو دَ ناوې سترګې که هر څو دي سیاه پوشې
دَ خپل فن په سلایې یې تورومه په غزل کښې

که هر څو دَ وخت خپسه مې په فکروخیال کښېني
زۀ یې بیا بیا ټخنومه ویښومه په غزل کښې

سهېلې پښتونخوا کوېټه ننګرهار او که کابل دے
خپل خلوص پښتنه مینه ورلېږمه په غزل کښې

غر څنې دَ لواغر وه ما ابراش ایساره نۀ کړه
دَ شین غر په جګه څوکه پسې تلمه په غزل کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه

چې دَ چا مې هر دم وړي دي نازونه
هغه نۀ مني زما مشقتونه

هغه کس چې ما ازاد په تن او من کۀ
نن یې ما له تړلي ښیې لاسونه

دا مې خنګه دَ زړۀ سر دے نۀ پوهېږم
هر وګړي ته زما شمیري عیبونه

چې هیڅ غم زما دَ غم ورسره نشته
دَ هغه غمونه وړم په سر پنډونه

چې په کومه خلۀ یې تل زما صفت کۀ
په هغې خلۀ یې نن راکړل پیغورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبهٔ خور که مې هر څو دَ زړهٔ په خون کړل
نهٔ مې خپل او نهٔ مې ښکل کړل سرهٔ ګلونه

چې زما ابراش خټک دَ سر دښمن دے
دَ هغه سره کوي مصلحتونه

دوه شعرونه

پرون دې ویل راته چې مهٔ راګوره
نن راته سترګو کښې ستونه کوې

زهٔ دې له غمه شوګیرې کومه
تهٔ یې بې غمه خپل خوبونه کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاق

چې دَ بل په غم غمجن په ښادۍ ښاد يې
مبارک شه بامراد يې بامراد يې

ځان شاګرد شمېره په وړاندې که تلل غواړې
که هر څو هم په خپل فن کښې غټ استاد يې

خامخا به ستا په غم آه و فرياد کا
که دې بل په غم کښې تهٔ هم په فرياد يې

نهٔ په ژوند او نهٔ په مرګ به دَ چا ياد شې
که قائل دَ تشدد او استبداد يې

دا دې ښکلي وو اخلاق چې نن يادېږې
که هر څو خاورې ايرې يې واوره ښاد يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې
دا ډېره غټه ناروا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

که حلال کړې چرګ یم یاره خو دَ ستا دَ پاره
دا چې زما دَ سر سودا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

پرون دې وې چې ډېر مې بدې شي شین سترګے رقیب
په ترخ کاتهٔ چې ورته بیا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

نهٔ ښایي نهٔ ښایي دَ ستا سره پښتونه یاره
کله چې "نا" او کله "ها" کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

اغیار ته ونیسې لاسونه دَ دعا دَ پاره
ما خوار عاجز ته بد دعا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

رقیب دَ پاره مینه مینه یې وفا وفا یې
دې ما ابراش سره جفا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذبذب

دا زۀ ظـــالم او کـــه مظلـــوم یمـــه زۀ
څـوک داسـې شـته چـا تـه معلـوم یمـه زۀ

څوک مې طالب، څوک مـې ترهګـر یـادوي
مــا تـــه را اوښایـــئ چـــې کـــوم یمـــه زۀ

هلتـه سـخي شـمه چـې ځـاے یـې نـۀ وي
دَ سـخاوت پـه ځـاے کنبـې شـوم یمـه زۀ

دَ وخـت څپـېړو چرتـه لـوے کـړم کـه نـه
کـــه نـــه له هغســـې ماشـــوم یمـــه زۀ

هــر څــو کــه مــا جګــه شــمله تړلــې
والله کــه پــوے یــې پــه مفهــوم یمــه زۀ

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع

چې ظلمونه په خوارانو رنګ په رنګ کړه
خدایه دا فراخ جهان په هغو تنګ کړه

چې یې مخ دَ مسلمانو ځنې واوړي
غیر مسلم خدایه په خپله کنبې په جنګ کړه

چې دَ غیر په خلهٔ مې وژني ورانوي مې
حیرانیږم چې افغان دغسې څنګ کړه

ورانوي چې زما خرې خوارې خونې
محلونه دَ دې غټو رنګ کړه

چې منګلې یې دَ خوار په وینو سرې دي
هم دغسې یې په خپلو وینو رنګ کړه

طمع توکه به ابراش دَ چا نه وکړم
چې افغان هم عادتونه دَ فرنګ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

چې به زرغون شي خیال مې نهٔ شي
په بلنزینه مې لونګ کړلي دینه

که دې دَ بل چا خاطر وکهٔ
امید لره چې به دَ ستا خاطر کوینه

اول دَ زمکې خاطر وکه
پس له خاطره ترینه غواړه سرهٔ ګلونه

چې یو نظر یې وویننم نذرونه مې منلي
پسونه مې منلي دي ډېر پسونه مې منلي

تل به ډنډر وي ګل به نهٔ شي
څوک چې په للمه دَ ګلونو کر کوینه

اللّٰه په زړو نو کښې اوسېږي
کم عقله مه ازاروه دَ خلقو زړونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــهٔ کــه دَ بــل پــه غــم ښــادي کــړې
دَ ســتا پــه غــم بــه خامخــا ښــادي کوينــه

تــهٔ کــه دَ بــل پــه غــم خوشــحال وے
دَ ستا په غـم بـه هـر سـړے خوشـحاله وينـه

دا تـــهٔ يـــې چـــې کـــوې جانانـــه ســـتمګره
دې مـــا سره معملـــې جانانـــه ســـتمګره

چـــې مســـافر دَ بـــل وطـــن شي
دَ خپـل وطـن ارمـان بـه ولـې نـهٔ کوينـه

ســـتا دَ يـــادونو سره يـــاره
په بل وطن کښـې ورځـې شـپې صـبا کومـه

ډېـــر راتـــه يـــاديږي مســـافر جانـــان
يـــه خدايـــه رايـــې ولـــې زر جانـــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا که ته راسره نهٔ وي
مسافرۍ کښې راسره وي ستا یادونه

اختر په کور کلي کښې خوند کړي
دَ مسافرو څهٔ اختر څهٔ یې خوندونه

دَ مسافرو څهٔ ژوندون وي
خواراک یې غم وي په ډګر کوي خوبونه

باور وکه اشنا چې دې کالونه نهٔ راځي
خوبونه نهٔ راځي ما له خوبونه نهٔ راځي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې دَ غضب کاتۀ نګار وکړي
ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي

دَ شوندو اوریې ما لمبه کړي
چې صفتونه دَ اغیار وکړي

په یو نظر یې یم بار بار وژلے
که داسې نۀ ده بیا دې لار وکړي

رقیب ته کړي په نۀ غوښتو ستونه
ما ته په غوښته هم انکار وکړي

رښتیا وعده یې دَ رقیب سره وي
په مونږه هسې انتظار وکړي

وروته وایې ابراش داسې ولې
کاڼي راواخلي په ما وار وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیلنج

دَ خپـل نیکـهٔ پـه پـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مـې دیـن پښـتوایمان پښـتون همـت لرمـه

تنکی غـوټی بـه دَ ازغـو پـه بـڼ کښـې وټوکـوم
باغ به پیدا کړم هم بـاغوان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه ټپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

میئن به دوي هم په پښتو لکه دَ ځان غوندې کړم
دغه ښایسته ښکلې ځوانـان پښـتون همـت لرمـه

که دَ اغیار خېټه خوریږي لري شک په زړهٔ کښې
چیلنج دا ګز دے دا میـدان پښـتون همـت لرمـه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ ګلونه

ماشـــــومان دَ ســـــتا دَ کلــــي
مـــا پـــه لوټـــو کانـــو ولــــي

دا چـــــې داســــې راپســــې دي
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ویلــــي

کــــه دا تــــا ورتــــه ویلــــي
مـــا پـــه سر ســـترګو منلـــــي

راتـــــه نـــــور مخونـــــه هـــــیځ دي
چـــې مـــې ســـتا مـــخ تـــه کتلـــي

کـــه مـــې سر دے او کـــه مـــال دے
مـــا پـــه تـــا بانـــدې بایللـــــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــتا دَ چـــــم دَ وړو کانـــــي
سرۀ ګلونـــــه ښکلـــــي ښکلـــــي

ګمـــــان مـــــۀ کـــــوه جانانـــــه
چـــې ابـــراش بـــه ترېنـــه زغلـــي

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

درې شعرونه

لکه ازغے مې زړۀ کښې ښخ يې زما ګلـه يـاره
زمادَ زړۀ نه به بيرون نـۀ شـې هـيڅ کلـه يـاره

زۀ به دې خپل ګنم يو ځل مې درته خپل ويلـې
تۀ مې پردے پـردے ګڼـه يـه زمـا خپلـه يـاره

دا دَ زړۀ وباسـه چـې زۀ بـه دې دَ زړۀ وباسـم
زما په زړۀ کښې بـه اوسـېږے تـل ترتلـه يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

نـهٔ دَ چـا دَ سـترګو تـوريـم نـهٔ دَ چـا دَ غاړې هـاريـم
دا دَ چـا دَ پـاره ژونـد کـړم دا دَ چـا پـه انتظـاريـم

دَ اُمیـد ډیـوه مـې مـړه ده استوګن یـم پـه ظلمـت کښـې
نهٔ مې دوست نهٔ مې احباب شته په ګرفت کښې دَ اغيار يم

چا طالب او چا ترخګر کړم، ډېرې خلې ډېرې قيصـې دي
تل په نوي نـوم يـادېږم دَ هـر چـا سـترګو کښـې خـاريـم

پـه مثـال دَ نابينـا يـم، تـل پـه ټپـو سـترګو يـون کـړم
دَ مـنزل پتـه يـې نشـته زهٔ روان پـه داسـې لار يـم

همېشـه چـې دَ بـل بـار تـه نګوسـار وي مـرد هغـه دے
زهٔ کـه مـرد يمـه نـامرد يـم ، چـې دَ بـل پـه اوږه بـاريـم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله افغانۍ

نشــه یــې ده پــه سر کښــې دَ خــانۍ او امــیرۍ
نـو دا بـه څنګـه پـوې کـړم پـه معنیٰ دَ غریبـۍ

دا کس دَ دې لائق نۀ دے چې ورکړو سرۀ ګلونه
راځئ چې ورته واچـوو نـن غاړې کښــې رسـۍ

راځئ پښتنو نن چې دا مغل پښتون راټینګ کـړو
سم دم به شي چې وخوري په دې سریوڅوڅپلۍ

په ژوند یې چې په سترګو مجبوري لیدلې نـۀ وي
هغـه بـه احسـاس څـۀ وکـړي دَ بـل دَ مجبـورۍ

مغـل بـه شـاعرۍته زمـا هسـې داسـې وایـې
افغــان تــه بــه ښــکاریږي لکــه پېغلــه افغــانۍ

لعلونه بـه ګڼـي دې مـا اَبـراش ختـټک شـعرونه
پـوهیږي چـې کـوم خلـق پـه معیـار دَ شـاعرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــهٔ مــني قــدغن زړهٔ مــې لیــدهٔ غــواړي
دغســې ســتا زړهٔ غــواړي کــه نــهٔ غــواړي

راوله دَ زړهٔ خـــــبره شـــــونډو تـــــه
ووایــه پــه جــار چــې څــهٔ دې زړهٔ غــواړي

درشـــم او کـــه نـــه دا راتـــه ووایـــه
زړهٔ خــو مــې نــن خامخــا درتلــهٔ غــواړي

دا کــه دا قیصــه زمــا او ســتا تــر مینــځ
مینځ کښې دا رقیب پټکښې بیا څهٔ غواړي

پــوي دَ شرافــت پــه ژبــه نــهٔ شــولو
ښــکاري راتــه دا چــې ډیــدهٔ غــواړي

ښــهٔ پــوهیږم ښــهٔ وربانــدې زهٔ ابــراش
دا ظالمــان چرتــه زمــونږ ښــهٔ غــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ رقیـــب ګوتـــه بـــرملا مـــه نیســـه
زړۀ مـــې دَ اور پـــه لمبـــو ییـــا مـــه نیســـه

ســـاقیه پـــام کـــوه بـــې قـــدره بـــه شـــې
جامونـــه ډک ورتـــه ییـــا ییـــا مـــه نیســـه

غاړه مـــــې ونیســـــه چـــــې زۀ او تـــــۀ وو
پـــه ډک محفـــل کښـــې مـــې اشـــنا مـــه نیســـه

تـــن مـــې ټکـــړې کـــه تـــۀ پخپلـــه خوښـــه
خـــو پـــه وینـــا مـــې دَ بـــل چـــا مـــۀ نیســـه

چـــې دې سرۀ کـــړي دي زمـــا پـــه وینـــو
دغـــه لاســـونه اوس پـــه شـــا مـــه نیســـه

وښـــایه مـــا اَبـــراش تـــه بلـــه ګنـــاه
ده غریبـــی پـــه ګنـــاه مـــا مـــه نیســـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیم و زر

خود بـه درتـه ځـان وایـم چـې ځـان دې رانـه وړې دې
ځکــه دې غــلام یــم چــې ایمــان دې رانــه وړې دې

کفر ته دې ګډ کړم خوي خصلت مې دَ کفـارو شـول
هغــه خــوي خصــلت دَ مســلمان دې رانــه وړې دې

ژونـد دَ بـې ننګـۍ کـوم چـې تـا سره مـې مینـه شـوه
هغــه نــام و ننــګ دَ نــر افغــان دې رانــه وړې دې

کــړم دې لیــونۍ صــبا دَ ســتا، بیګــا دَ ســتا فکــر
فکــــر دَ رحــــیم او دَ رحمــــان دې رانــــه وړې دې

څـهٔ چـارې دې وکـړې پـه مـا یـه دَ سـیم و زر مینــې
دیــــن دې رانــــه وړې دې قــــرآن دې رانــــه وړې دې

دومـره بـې قیمتـه نـهٔ وهٔ ځـان دې مـا ابـراش ختـټک
نــن شــومه خــبر چــې ډیــر ارزان دې رانــه وړې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خـهٔ دې کـړم دَ خـو دې کـړم دا خـهٔ کـوې
ګرانــه بــې پښــتو دې کــړم دا خــهٔ کــوې

مـا وې دا پښــتون سر بـه مـې ټيـټ نـهٔ شي
نــن پــه ټيټېــدو دې کــړم دا خــهٔ کــوې

مخکښې دې ډېر زيات ومـه پـه زړهٔ کښـې زهٔ
اوس پــه کمېــدو دې کــړم دا خــهٔ کــوې

ســــخته دې يــــوه دَ بلــــې ســــخته وې
مــړ پــه اندېښــنو دې کــړم دا خــهٔ کــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســتا دَ پــاره ســتا کــوڅې تــه ځــم راځــم
خــوب دَ لیونــو دې کــړم دا څــه کــوې

نــهٔ دې شي پیــرزو پــه مــا دَ ســمې ژونــد
سر پــه تــورو غــرو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

اوس مــــې دَ زړهٔ ګل ایــــارې نــــهٔ کــــوې
بــس پــه رژیــدو دې کــړم دا څــه کــوې

هــر وخــت مــرور وې اَبــراش څــهٔ وکــړم
ســترې پــه جرګــو دې کــړم دا څــهٔ کــوې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دیدنونــــه بــــه نـــن وۀ شي او کـــه نـــه
دا زخمـــي زړۀ بــه مــې ښــۀ شي او کــه نــه

دا زمــــا دَ خــــوږ زړګـــــي آه و فریـــــاد
ګرانــــه تـــا تـــه اورېـــدۀ شي او کـــه نـــه

په پاخه خُلۀ چې لوزونـه تـل اومـۀ کـړي
دا لوظونــــه بــــه پاخـــۀ شي او کـــه نـــه

چې مې سترګو ته ځير ګورې رېښتيا وايــه
تاتــه ځــان پکښــې ليــدۀ شي او کــه نــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالـــــي پـــال وګـــوره دا راتـــه وښـــايه
زړۀ زمـــا بـــه زمـــا زړۀ شي او کـــه نـــه

دا چـې نـن تراخـۀ تراخـۀ دي بـې له تانـه
دا وختونـــه بـــه خـــوارۀ شي او کـــه نـــه

خُلۀ خو خُلۀ ده دَ اغيار چې ستا په خُلـۀ ده
خُلۀ دې ما اَبراش بـه خُلـۀ شي او کـه نـه

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

خُلـهٔ دَ سـتا خـو پکښـې ژبـه دَ بـل چـا ده
ګرانــــه ډېــــره دَ افســــوس خــــبره دا ده

هــر یــو کار چــې تــهٔ یــې کانــدې دَ زړهٔ سره
زهٔ یــې ویــنم دَ رقیــب پکښــې رضــا ده

دا چــې تــهٔ ورتــه پــه سرو شــونډو موســېږې
دَ رقیــب خلــهٔ ځکــه ډکــه دَ خنــدا ده

څـهٔ ګنـاه او څـهٔ خطـا خـو پـه مـا پـور کـه
دا چــې تــل یــې راکــوې دَ څــهٔ سزا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــــرمن زۀ دَ ســــتم او سزا نـــــۀ یـــــم
هــاې افســوس چــې دَ تــور نیتــو پــه وینــا ده

دَ کم اصلو په تـور نیـت دې خـداے خـبر کـه
تـــل پـــه خلـــۀ او پـــه زړۀ دا زمـــا دعا ده

کـــه دې یـــو دیـــدن دَ سر پـــه بـــدله وي
مـــا اَبـــراش لـــره قبـــوله دا ســـودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطا

پـه رخسـار دې لکـه اوښـکه تـل بهېـږم
دا چــې ولــې دې تــر لبــو نــهٔ رسـېږم

ســـتا يادونـــه راسره وي بـــاور وکـــه
که هر څو په تورو غرونـو کښـې اوسـېږم

دَ صورت وينه مې وچه رنګ مې زېـړ شـو
هـر چـا وليـدم خـو تـا تـه نـهٔ ښـکارېږم

چـې دې بـدې شـمه دومـره دَ زړهٔ سره
څـهٔ ګنـاه څـهٔ مـې خطـا ده نـهٔ پـوهېږم

تش کاتهٔ چې ډک محفل کښې راتـه وکـړې
خدا ے قسم چې په جامو کښې نهٔ ځـايېږم

سـتا نظـر پـه مـا اَبـراش کلـه پرېـوزي
که هر څو درته زهٔ وړاندې وروسـتو کېـږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافر

چې بې وطنه بې جانانه یې اختر تیریږي
څۀ قیامتونه به په زړۀ دَ مسافر تیریږي

نصیب یې نۀ شول دَ پلنګ نۀ دَ بستر خوبونه
هره لمحه یې بې بالینه په ډګر تیریږي

تل مخامخ وي مسافر دَ لوړو تندو سره
دَ ژوندانۀ ورځې یې دغسې اکثر تیریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

زۀ پښــــتو کـــه هـــر پښـــتون تـــوکلې یـــم
داســې هــم یــو شــته چــې یــې ســتایلې یــم

شکر دې پـه خلـۀ کښـې خـو یـې پـاتې یـم
خبـــر دې کـــه ده زړۀ نـــه یـــې وتلـــې یـــم

ځـــیر کـــه راتـــه وګـــوري دَ نـــن پښـــتون
کمـــه دَ چـــا نـــۀ یـــم ډیـــره ښـــکلې یـــم

ژبـــه یـــې پـــه بلـــه ژبـــه نـــۀ خـــوزي
یـو ځـل یـې چـې زۀ پـه ژبـه ویلـې یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مـې یـو پښـتون جانـان مونـدلے دے
ځکـــه مقـــابلې تـــه راوتلـــې یـــم

بیا مې لاس وهـې پـه تـور اوربـل کښـې نـن
بیـا یـې نـن شـین غـر تـه خېژولـې یـم

مـرې کـه پـاتې کېـږې غېـر زمـا پـرې څـهٔ
بسـهٔ دَ چـې اَبـراش پـه لاس نیـولې یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغـه چـې پـه کاتـهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې
ګـوګل نـه پـه واتـهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

تـالی خورمـه ځنګېـږم دَ فکـر پـه تـالونو
زلفان یې چې خـوارهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

چـې ځـیر راتـه وګـوري هغـه پـه اودو سـترګو
هـر زخـم مـې اودهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

والله چـې مـا پښـتون کـړي بانـهٔ تېـرهٔ تېـرهٔ یـې
رانېـغ چـې پښـتانهٔ شي دا زړهٔ مـې داسـې داسـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مستقبل دَ پاکستان

دَ ماسخوتن ګپ　　　　دَ پېښور اے پي اېس واقعه

ماشوم:

خوراکی تا له به دَ سرو ښکلي والی راوړمه
تندي له ټيک هم به دې پوزې له نتکی راوړمه
باباجي! تاله به هم ښکلې شملاګی راوړمه
مورجانې تاله به هم ښه ښکلې شاړی راوړمه

ملالےتۀ ولې خفه یې تاله څۀ راوړمه
تاله به سپین او سرۀ پاپړ او ډېر خوارۀ راوړمه

خو دا به هله راوړم کله چې زۀ ځوان شمه
جوړ چې دَ علم په قوت غټ پهلوان شمه

موربي بي:

دا ارمانونه دې پوره کړه خدائے زما بچيه
زما په خلۀ او په زړۀ دغه دَ دعا بچيه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا مســـتقبل دې وي روښـــان رڼـــا رڼـــا بچيـــه
تـــل دې ودانـــه وي پـــه تـــا زمـــا دنيـــا بچيـــه
بـس دې اوده شـه نـور مجلـس بـه کـوو بيـا بچيـه

ښـه دَ مورجـانې لـږ هـوم ورک کـوم اوده بـه شـمه
چې څه نـه څـه وکـړم، پـوهېږم څـه نـه څـه بـه شـمه

پـه دې وړه وجـود يـې دومـره غټـه شـپه تېـره کـړه
دَ څـه نـه څـه دَ پـاره شـپه يـې شـوګيره تېـره کـړه

اوبـه مـې ګرمـې کړلـې مـورې اودسـونه وکـړئ
هلـه راپـاڅئ اذان شـوے دے مونځونـه وکـړئ
دَ خېـر دَ پـاره دعا اوغـواړئ نفلونـه وکـړئ
الله پـه غوښـته خوشـحالېږي تـرې سـوالونه وکـړئ

مورجـانې مـا تـلاوت کـړې مـا نفلونـه کـړي
دَ لوے خدائے نه مې سـوالونه غرونـه غـرونـه کـړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پاکستان دَ ترقی او خوشحالی دَ پاره
په خصوصي توګه دَ دې دهشت ګردی دَ پاره

دَ سکول جامې مې اچولې دي تیار یمه زهٔ
وېن به رادرومي بس دَ وېن په انتظار یمه زهٔ

لکه چې وېن راغے مورجانې هارنونه کوي
زما دوستان هم دَ بهر نه اوازونه کوي

هله مورجانې په تېفن کښې راله څهٔ واچوه
نیمه اګی ورسره نیمه پراټهٔ واچوه
مورجانې لږ راله دې سترګو کښې رانجهٔ واچوه
خوراکی تهٔ راله دې متهو کښې بستهٔ واچوه

موري رخصت راکوه لاړمه دَ خدائے په امان
څهٔ په خندا خندا خپل سکول ته لاړل دا ماشومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــو دا خنــدا دَ هــر ماشــوم شــوه پــه ژړا بــدله
پــه یــو ســاعت کښــې شــوله دا خــواږه فضــا بــدله

ځــو ټوپــک زنــو پــه دې ســکول بانــدې حملــه وکــړه
تــولې نــرې دَ دغـــې ظلـــم ننـــداره وکـــړه

مــهٔ وژنــه مــهٔ مــې وژنــه زهٔ ماشــوم نــادان یمــه
زهٔ خــو دَ هېچــا نــهٔ دَ ســود او نــهٔ دَ زیــان یمــه
زهٔ دَ ادکـــې مـــور دَ خـــوږ زړګـــې درمـــان یمـــه
تــهٔ هــم انســان یــې آخــر زهٔ هــم یــو انســان یمــه

دغســې نــهٔ ده چــې فقــط زمــا دَ ځــان قاتــل یــې
زمــا دَ مــور بــې بــې زمــا دَ باباجــان قاتــل یــې
دَ انســانیت قاتــل یــې هــم دَ مســلمان قاتــل یــې
زمــا دَ دیــن قاتــل یــې هــم مــې دَ ایمــان قاتــل یــې
دَ وخــت قاتلــه تــهٔ زمــا دَ هــر ارمــان قاتــل یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَپښتو نخوا په هر يو کور کښې دې ويرونه جـوړ کړل
زمـا دې زړه پېښـور زړۀ کښـې دې زخمونـه جوړ کړل
ظالمـه تـا خـو دَ ظلمونـو ريکارډونـه جـوړ کـړل
دَ ماشــومانو دَ سرو وينــو دې ډنډونــه جــوړ کــړل

زمـــا تـــور سرې او ګلونـــه ماشـــومان قتلـــوې
دا ماشـــومان نـــه، ډاکټـــران پروفېســـران قتلـــوې
دې مـا اَبـراش خټـک مـذهب زمـا ايمـان قتلـوې
پـه حقيقــت کښـــې مســـتقبل دَ پاکســـتان قتلـــوې

خـــو دا مـــې واوره اې قاتلـــه پـــه کهـــلاو غوږونـــو
بـــدل بـــه اخلـــم درنـــه زۀ پښـــتون دَ دې ظلمونـــو

تـــل بـــه دَ ســـتا دا دَ ظلمونـــو سلســـلې نـــۀ وي
زمـا پـه وينـو بـه تـل سـتا منګلـې سرې نـۀ وي

سـتا دا منګلـې تـر څنګلـو کـټ کـولې شـمه
دغســـې تـــا هـــم پـــه سرو ســـترګو ژړولـــې شـــمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظلوم

کور کښې مې وژنې په بیدیا مې وژنې
په څهٔ ګناه په څهٔ خطا مې وژنې

نهٔ مې کوټه نهٔ مې حجره محفوظه
که په جمات کښې یم هم بیا مې وژنې

زهٔ درته ګورمه بې وسه ماشوم
تهٔ مې بې وژنې بابا مې وژنې

زهٔ ستا دَ خوي خصلت پالنه کوم
تهٔ زما خوي وژنې ادا مې وژنې

<><><><><><><><><><><><>

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه چې نشته ده اختر څهٔ عجیبه غوندې دے
هر ماښامے او هر سحر څهٔ عجیبه غوندې دے

لکه غلبیل سورې سورې شواُف یې هم ونهٔ کهٔ
زما پښتون زخمي ځیګر څهٔ عجیبه غوندې دے

په څهٔ ګناه په څهٔ خطا ما ته دا ښهٔ نهٔ ګورې
هر یو نظر هر یو بشر څهٔ عجیبه غوندې دے

دَ حق خبره خو کوي خو حق ګویي نهٔ کوي
زما منبر زما رهبر څهٔ عجیبه غوندې دے

وایي مات ښهٔ یم او کټ ښهٔ یم ټیټېدلې نهٔ شم
دا سر خوړلے زما سر څهٔ عجیبه غوندې دے

په ما ابراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
دا دغي وخت دا ستمګر څهٔ عجیبه غوندې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـا کـه دَ هـاړ دَ اوړي نمـر کړلـو ځـان
ما هم ګڼ سورے درون شـجر کړلـو ځـان

زۀ دَ جرګـــو نـــه پـــه شـــا رانغلمـــه
تاکـه هـر خـو هـم مـرور کړلـو ځـان

چـې پـه محشـر بـه مـې دَ اور نـه ساتـې
پـه داسـې نـور مـې منـور کړلـو ځـان

تـۀ کـــه پـــه نـــۀ خـــبره شر جـــوړوې
مـا پـه امـان دَ هـر يـو شر کړلـو ځـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سپرلیه راشه رنګینی راوړه
مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه

زمونږ کوڅې کښې کوم ښخوا به چې وو
هغه خوند رنګ دَ زندګی راوړه

سوکړه ختمه که نیستي ختمه که
مونږ له سامان دَ سوکالی راوړه

زمونږ دَ ژوند ناوې چې بیا سینګار شي
دَ سرو نتکی دَ سرو ولی راوړه

دَ نوي کال سپرلیه خدای دَ پاره
دَ پیغلې شال راوړه شاړی راوړه

اَبراش خټک وایمه ګجې ګجې
زما رېښې رېښې پګړی راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګي

بې له خدایه چې دَ بل چا سر ټيټـي کـړم
پـه دې کار بـه ځـان له ګرانـه زندګـي کـړم

الباسـط او القـابض چـې هغـه ذات دے
څـهٔ حاجـت چې دَ بنـدګانو بندګـي کـړم

چې دَ بل دَ ژوند په لار کښې خندۀ او خاریـم
هم په دې بـه دَ خپـل ژونـد لاره ازغـي کـړم

هر حاجت مې دې له غيره خداے مې هېر دے
ځکه زۀ اَبراش په ژوند کښـې اسویلـي کـړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لواغر

کــه یــې ســیمه او کــه غــر دے ماشــاءالله
لــــواغر خــــو لــــواغر دے ماشــــاءالله

که وړۀ دي کــه ځوانــان او کــه ســپین ږیــري
دلتــــه هــــر یــــو بهــــادر دے ماشــــاءالله

دې ازاد دَ جهالــــت تــــورو تیــــارو نــــه
لکــــه روڼ هســــې قمــــر دے ماشــــاءالله

پــه لیــدو یــې چــې بیمــار زړونــه رغیــږي
عجیبــــه یــــې مــــازدیګر دے ماشــــاءالله

دغــــه دواړه یــــې دَ یــــوتر بلــــه تېــــر دي
کــــه قلــــم او کــــه خنجــــر دے ماشــــاءالله

زۀ اَبــراش خټــک بــه یــې زار دَ لــواغر کــړم
کــه مــې سر او کــه مــې زر دے ماشــاءالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم

دَ علـــم پـــه قـــوت جـــوړ زورور شـــه راځـــه
خاونـد دَ هــر يـو څـيز دَ بحـرو بَـر شـه راځـه

ربښـتيا طالــب علــم شــه حصـول دَ علـم وکـه
دَهـــر چـــا نـــه بهـــتر او بـــالاتر شـــه راځـــه

که علم دې حاصل کړ دا دې تـوره ده هـم ډهـال
غالــب شــه او محفـوظ دَ هـر يـو شر شـه راځـه

دَ علـم پـه رڼـا دَ جهالـت تيـارې کـه ختمـې
په تکه توره شـپه کښـې روڼ سـحر شـه راځـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـریـې چـې تـر عرشــه لامکانـه پـورې رسي
دَ زمکــې پــه مـخ داســې یـو نظــر شــه راځــه

دا سر په سرحساب نهٔ دے چې هر چا ته ټیټیـږي
ټیټیــږي چــې الله تــه داســې سر شــه راځــه

دې ما ابراش ختہک دې نصیحت تـه فهـم وکـه
خـبر پـه خپـل بهبـود پـه خپـل ضرر شـه راځـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاینه

دا دې غنـــدنې دې هـــم يـــو جهـــان مننـــه کـــوم
خلۀ مې دې ماتـه شي چې زۀ پـرې سـتا غندنـه کـوم

بـې ځايـه مـه کـوه تنقيـد مـې پـه تخليـق او تحريـر
زۀ دَ تخليـــق او خپـــل تحريـــر گـــره کتنـــه کـــوم

ارمـــان پـــرې وربـــژوه ښـــې ډېـــرې پوښـــتنې وکـــه
زۀ ډېـــرې نـــۀ کـــوم يـــوه درنـــه پوښـــتنه کـــوم

دا راتـــه وواېـــه حاســـده چـــې تـــۀ ولـــې ســـوزې
زۀ چـې غـزل کښـې دَ شـين غـر دَ پاسـه تلنـه کـوم

ستا خو عادت دے که دې زۀ هـر ځـاے غنـدلې يمـه
مګر اَبراش بـه دې پـه هـر ځـاے کښـې سـتاینه کـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسد

دَ کینې ډک دا خچن زړونه مو وینځل غواړي
دلته فضا دَ رورولۍ قائمول غواړي

حاسده تا چې په خپل حسد او کینه ساز کړې
دا دې محل دا بنیادونه نړول غواړي

دا غټ شجر چې ایاري یې تا په حسد کړې
دَ دې شجر دَ تنې جرړې کټکول غواړي

سُر که مُطربه راشه نن دَ خپل رباب تارونه
دا فضاګانې دا اهونه ختمول غواړي

وچېره بیا مستې نعمې رباب له تنګ ورکه
دا دَ غمونو نه ډک زړونه خندېدل غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خُلهٔ

غټــان کــه بــد وایـــي کــه ښــهٔ وایـــي
بد یې څـوک نـهٔ ګڼـي چې څـهٔ وایـي

دا دَ غټـــانو خلـــهٔ ده بـــاک یـــې نشـــته
شـــپږو تـــه شـــپږ او کـــه اَتـــهٔ وایـــي

چـــې پـــه معـــنیٰ دَ پښـــتو نـــهٔ پـــوهیږي
هغـــه هـــم ځـــان تـــه پښـــتانهٔ وایـــي

دې ما اَبراش خټک دې خـوارې خلـې تـه
څوک داسې شته چې ورتـه خلـهٔ وایـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خار

که خاوند یم کـه فرزنـد یـم او کـه پـلاریـم
دَ ایمـان متـاع چـې نـهٔ لرمـه خـواریـم

دَ دنیـا متـاع کـه نـهٔ لـرم بـاک نشـته
چـې متـاع دَ دیـن لرمـه غـټ مـالداریـم

ګلـه ګل یـې تـهٔ زمـا دَ دواړو سـترګو
پـروا نشـته کـه دَ ستا سترګوکښـې خـاریـم

خـدائے دې تـا زمـا دَ لاسـه ازار نـهٔ کـه
سـتا دَ لاسـه کـه زهٔ سـل ځلـه ازاریـم

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـهٔ مــې غــزل دَ مینــې اوري نــهٔ ټپــه دَ مینـــې
پــه څــهٔ اټــکل جانــان تــه وکړمــه قیصــه دَ مینــې

هغـه کـه مینـه مینـه وايــي خـو دَ شـونډو پـه سر
زمـــا پـــه زړهٔ کښـــې دَ محکمـــه اراده دَ مینـــې

که یـې هـر څـو هـم پـه وعـدې پسې وعــده وکـړله
مګــر پــوره یــې یــوه هــم نــهٔ کــړه وعــده دَ مینــې

دا چــې شروع ده نــن زمــا او دَ جانــان تــر مینځــه
انجــام بــه مومــي او کــه نــه دغــه ډرامــه دَ مینــې

هــر چې راځــي زمـا پـه سر او پـه زړهٔ ښـپې لګـوي
څوک داسې شته چې مـا له راکـړي حوصـله دَ مینـې

دا نفرتونــه دا ظلمونــه چــې خونــدي شي پکښــې
غــواړم پــه پاکــه زمکــه داســې زلــزله دَ مینـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـیرات دَ امــن بــه تــرے غــواړم دَ وطــن دَ پــاره
جګــه شــمله بــه ورله ږدم پــه سر تخفــه دَ مینـــې

دا چې یـادېږم پـه هـر ځـاے کښـې دَ نفـرت پـه نامـه
بیـا بـه اوچتـه کـړم پـه درسـت جهـان نامـه دَ مینـې

ګَــر دَ اُلفــت دَ ګل بــه وکـــړم دَ نفـــرت پـــه للمـــه
بیـــا بـــه تخلیــق کـــړم یــوه نـــوې افســـانه دَ مینــــې

جذبـــه دَ مینــــې بـــه یـــې خاځـــا راولـــړزوي
که یې محسوسـه کـړه زمـا زړهٔ کښـې جذبـه دَ مینـې

امیــد قــوي دے چــې راکــوز شي دَ نفــرت له بامــه
کــه پــه نظــر یــې شــوه زمـا پـه تـن جامـه دَ مینــې

دعا کــوئ چــې روغــه وکــړي تورپــک وغورځــوي
بیـــا ورله بیایمـــه اَبـــراش خټـــک جرګـــه دَ مینـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زړۀ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسیږي
دا زړه دَ ستا نادار دے چې مالدار پکښې اوسیږي

روښان به په رڼا دَ معرفت نۀ شي هیڅکله
تر څو چې دا درهم او دا دینار پکښې اوسیږي

دا ستا په دې یو متهي زړۀ کښې خوار ځایږي کله
بس دغه څو شتۀ من خلک په شمار پکښې اوسیږي

دا زړۀ دې تر هغې پورې په زړونو کښې مۀ شماره
تر څو چې دا میخوار او دنیادار پکښې اوسیږي

دَ ګلو باغیچه ده خو دَ پاره دَمالدار
دَ خوار غریب دَ پاره سور انګار پکښې اوسیږي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې لمبې

څهٔ تودې سرې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې
ډېرې اندېښنې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

نهٔ مې څوک همدرد او نهٔ غمخوار په سترګو ولیدهٔ
تکې تورې شپې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

ختمه یوه نهٔ وې په قیصې پسې قیصه راځي
څهٔ ډېرې قیصې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

مهٔ مې پوښته نوره دا شین غر دَ لواغر کسه
دغه شان دراني مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

راشه که مې ګورې په ایرو کښې له لوګېږمه
تکې سرې لمبې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که منګلې دې هر څو کړې په اترنګ رنګ
پټ به نۀ کړے پرې زما دَ وینې رنګ

دَ ننګیال بابا په رنګ به غالب نۀ شي
وي به دغسې مغلوب ستا دا اورنګ رنګ

زۀ نمسے دَ ننګیالي بابا ننګیال یم
په عالم کښې دې ښکاره زما دَ ننګ رنګ

په باطن کښې دَ سیرت ښکلا یې ګوره
په ظاهر صورت یې مۀ غنده بد رنګ رنګ

هر یو رنګ له خپله رنګه، بویې له بویه
په لونګ کښې چا لیدلے دے دَ بنګ رنګ

زۀ اَبراش خټک دَ امن طلبګار یم
ستا په روڼ جبین عیان ښکاري دَ جنګ رنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

پــه ســیم و زر رانــه ایمــان اخلــي
پــه ســپینه ورځ یــې پــه میــدان اخلــي

ســخته یــوه یــې وي له بلــې ســخته
پــه خــو خــو رنــګ مــې امتحــان اخلــي

پــوره بــه نــهٔ شي دغــه خــواب دَ اورنــګ
چــې پــه دولــت بــه دې افغــان اخلــي

فرنــګ کــه مــا له ســپین و زر راکــوي
خــو پــه بــدل کښــې رانــه ځــان اخلــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ لغړ

بــد بنــده دَ پــاک ســبحان شي بــد انــديش
بــې مقصــده چــې ګويــان شي بــد انــديش

پـــه يـــوه ګـــړۍ يـــوه پـــه بلـــه، بلـــه
زر منکـــر دَ خپـــل بيـــان شي بـــد انـــديش

لکـه بـت ولاړ دَ ژونـد پـه مرحلـو کښـې
نـــۀ روان او نـــۀ کاروان شي بـــد انـــديش

دَ دې خپلـــې پـــوچ ګويـــۍ له برکتـــه
نـــۀ ودان او نـــۀ کامـــران شي بـــد انـــديش

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل آشـول کانـدي اَغــې يـې نصـيب نـهٔ شي
ځــان له تنـــدر دَ آســـمان شي بـــد انـــدېش

لـــوخ لغـــړ او اواره پـــه جهـــان تېـــر شي
نـــهٔ دَ بـــل او نـــهٔ دَ ځـــان شي بـــد انـــدېش

ځان که هر څهٔ هر څـهٔ شـمېري اخـر دا چـې
بـــې وزره بـــې پايـــان شي بـــد انـــدېش

نتيجـــه يـــې اخـــر دا شي اَبـــراش وايـــم
پـه ايمـان خـلاص دَ ايمـان شي بـد انـدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت

ارتګـــــي دَ قناعـــــت سره تړلـــــې
کامرانـــي دَ غـــټ همـــت سره تړلـــې

پوشیده دې غټ عزت په ښهٔ خصلت کښې
بـــې ارزي دَبـــد خصـــلت سره تړلـــې

بـد خصـلت دَ بـدنامی باعـث جـوړیږي
نیـک نامـــي دَ ښـهٔ خصـلت سره تړلـې

صـداقت او پـوچ ګویـــي دي سره لـرے
صـــاف ګویـــي دَ صـــداقت سره تړلـــې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

نــه سر تــه بالښــت نــۀ پــه سر چــت لــرم
خیــال لکــه اســمان هســـې اوچــت لــرم

خـــود پـــه راپســـې وي غاصـــبان دَ وخـــت
زړۀ کښـــې چـــې جذبـــه دَ حریـــت لـــرم

تـــۀ خـــان دَ محـــل زۀ دَ جـــونګړې خـــان
ســـتا کـــه عـــزت شـــته زۀ هـــم عـــزت لـــرم

تـــا تـــه مبـــارک شـــه دَ بنګلـــې جنـــت
زۀ پـــه خپلـــه خونـــه کښـــې جنـــت لـــرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــهٔ کــه ســیم وزر لــرې زمــا پــرې څــهٔ
زهٔ دَ فکـــرو فـــن غونـــدې دولـــت لـــرم

دا چـــې مـــې اغاز کـــړل نـــن درانـــهٔ ویـــل
دا خـــو دَ درانـــو درانـــو صـــحبت لـــرم

تــهٔ چــې پــه ټپــه مــې یکــه زار وکــړې
زهٔ اَبــراش پــه زړهٔ کښــې دا حســـرت لــرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

زمـــا نـــام زمـــا مقـــام دي زمـــا فـــن
نـــام راکـــړي غـــټ انعـــام دي زمـــا فـــن

هغه ځاے هغه منصـب مـا لـره هـيڅ دے
چې په کوم ځاے کنبې بدنام دي زمـا فـن

چې په کـوم پلـؤ مـې بيايــي پسـې ځمـه
مقتـــدي دي هـــم امـــام دي زمـــا فـــن

هـــم پـــه دۀ مـــې ابتـــدا هـــم انتهـــا ده
هسـې نـه چـې چنـد ايـام دي زمـا فـن

برناحقه هر محفل او پـه هـر ځـاے کنبـې
تـا غنـدلي پـه هـر ګـام دي زمـا فـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخـــا يـــې پـــه غندنـــه خفـــه کيــږم
زمـــا ځـــان زمـــا ګلفـــام دې زمـــا فـــن

کـــم علمـــي او زمـــا فـــن دې سره لـــرې
هـــم اِدراک هـــم احـــترام دې زمـــا فـــن

چې په زور وي هغه فن وي يو څو ورځې
چـې مـدام دې خـو الهـام دې زمـا فـن

دَ ازل کاتـب پـه برخـه کښـې راکـړې
فنـا نـۀ لـري مـدام دې زمـا فـن

که هـر څـۀ دې خـو دې مـا ابـراش دَ پـاره
ګل انـــدام او دل ارام دې زمـــا فـــن

❀❖❀❖❀❖❀❖❀❖❀❖❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودهٔ جذبې

چــې پــه پښــتو قربانېــدلے نــهٔ شــم
هرګــز پښــتون ځــان تــه ویلــے نــهٔ شــم

زمــا پښــتو چــې بــې ننګــي ګنــې خــوک
دا اوتــې بــوتې یــې مــنلے نــهٔ شــم

دا دَ زړهٔ وباســــه دَ وخــــت قاتلـــــه
چــې زهٔ پښــتون دې لار نیــولے نــهٔ شــم

هغــه چــې هــر پــل زمــا سر مــاتوي
زهٔ یــې هــم ګل پــه سر ټــومبلے نــهٔ شــم

اوس بــه کفــن پــه سر تــړم ملګــرو
بــس دې نــور اوښــکې څــڅولے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې رهبر، ښکلې دَ ژوند ترجمان
خپل چاپېريال چې زهٔ ليدلے نهٔ شم

قلم به مات کړم نور به نهٔ ليکمه
اودهٔ جذبې چې وېښولے نهٔ شم

داسې که خلهٔ وي نو چې نهٔ وي ښه ده
دَ حق وينا چې پرې کولے نهٔ شم

ستا دَ خاطره خپل خاطر په لمبو
اَبراش خټک نور سوزولے نهٔ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احترام

اورولـــــو له موقـــــع دَ کلام ورکــــــه
انعــام مــهٔ ورکـوه خېــر دې دُشــنام ورکــه

اے خاونـــده دَ نومونـــو ډېـــرو ډېـــرو
راشــه نــن خــو دې ګمنــامو له نــام ورکــه

تــا نوشــلې همېشــه ډکــې کاســې دي
راشه نن خو دې مسکین له یو جـام ورکـه

دا یــو ډېــر بنــهٔ دَ شــاعر دَ پــاره ډېــر دي
دا لفظونــه خــوار شــاعر له انعــام ورکــه

که هــر څــو دَ غــټ مقــام سره ګمنــام دے
دَ مقــام چــې مســتحق دے مقــام ورکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ الـزام او دَ دُشـنام فـن خـو مـې نـۀ دے
زړۀ دَ سـتا چـې پـرې يخيـږي الـزام ورکـه

سـاه راښـکلې دم خـتلے راتـه ښـکاري
بـس دې نـور دې تخيـل له ارام ورکـه

افـتراق پـه محبـت کښـې کلـه کلـه
محبـت له اسـتحکام او دوام ورکـه

تش پـه خلـۀ يـې دَ ادب وګـړے يـاد کـه
خـوار اَبـراش خټـک له دا احـترام ورکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید

مـا هـره شـپه صـبا کـړه دَ صـبا پـه طمـع طمـع
صــبا راباـنـدې تېـر شي دَ بېګــا پــه طمـع طمـع

صـبا او دَ بېګـا پـه ځـاې نـن بیـا بیـا راتـه وایــي
دا پاتې ژونـد بـه تېـر شي دا دې بیـا پـه طمـع طمـع

حقدارکــه دَ جــزا نــهٔ یــم دَ یــار خلــهٔ دَ منظــوره
سزا دې راله راکـــړي دَ جـــزا پـــه طمـــع طمـــع

لا شـــمعې بلـــوم اَبـــراش خټـــک دَ امیـــدونو
پـه تکـه تـوره شـپه کښـې دَ رڼـا پـه طمـع طمـع

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچ لرګے

چې پښتون یمه دا ځکه بد سړے یم
که نه دا چې دَ خوشحال بابا نمسے یم

ځۀ ګناه او ځۀ خطا خو په ما پور که
وچ په وچه دې په سترګو کښې ازغے یم

ستا دَ هر یو سوال ځواب راسره شته خو
دَ حیا او دَ پښتو نه وچ لرګے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب

یـو پښـتون یـم دَ جنـوب کـه دَ شـمال یـم
دَ ننګیـال بابـا نمسـے یمـه ننګیـال یـم

شخصـیت زمـا مغلـوب دے غالـب نـهٔ شـوم
کـه هـر څـو هـم زهٔ وګـړے باکمـال یـم

څـهٔ یـې حـد شـته او کـه نـه دَ وخـت قاتلـه
کـه نـه دغسـې بـه تـل حـلال حـلال یـم

دا زمـا خپـل وسـایل مـې مسـایل دي
دَ اخـتر دَ وړومبـی ورځـې هـلال یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرهٔ زما او سپین زما دي سود یې بل خوري
په ودانې ودانۍ کښې زهٔ کنګال یم

تهٔ پوهېږې زهٔ پوهېږم چې دا ولې
نهٔ چا حل کړم نهٔ به حل شم هغه سوال یم

حیثیت زما مغلو تسلیم نهٔ کړو
که هر څو هم زهٔ بې مثله بې مثال یم

زهٔ پښتون اَبراش که څم په اسمان بره
دَ مغل دَ پاره نن هم خواب و خیال یم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام

هــر یــو انســان چــې بــل انســان قتلــوي
پــه حقیقــت کښــې دا خپــل ځــان قتلــوي

دا مســـلم نـــهٔ دے نـــهٔ اســـلام پیژنـــي
چـــې پـــه ناحقـــه مســـلمان قتلـــوي

چرتـــه دَ پیغلـــو پـــه خـــون سرهٔ لاســـونه
چرتـــه ګلونـــه ماشـــومان قتلـــوي

نهٔ یې څهٔ خوف شته نهٔ یــې تــرس پــه زړهٔ کښــې
ظـــالم لګیـــا دے مظلومـــان قتلـــوي

ظـــالم دَ ظلـــم انتهـــا وکـــړله
پـــه ســـپینه ورځ مـــې پـــه میـــدان قتلـــوي

وایـــم اَبـــراش تبـــاه شـــه هغـــه خلـــک
څـــوک چـــې زمـــا غونـــدې خـــواران قتلـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ حقیقت

زۀ چې خپلـه ژبـه سـتایم سـور کافـر شـم
تـۀ چې بلـه ژبـه ستایـې مسـلمان شـې

دَ ټوپک په ځائے به لاس کښې قلم واخلې
کـه قایـل پـه فلسـفه دَ باچـا خـان شـې

زۀ چـې ذکـر دَ انسـان کـوم شـیطان شـم
تۀ چې ذکـر دَ شـیطان کـوې انسـان شـې

چـې مـې نـوم دَ پښـتنو پـه ژبـه راشي
مـا ایـره کـړې لمبـه جـوړه دَ نـیران شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــه لار دَ پرمختـــګ او ترقـــۍ ده
که مېئن په خپله ژبه پـه خپـل ځـان شـي

زۀ خویونـــه دَ افغـــان کـــوم مغـــل شـــم
تـــۀ خویونـــه دَ مغـــل کـــوې افغـــان شـــي

خـــوار اَبـــراش دي پـــه زبـــان دې ازار کـــړې
چې خان وویني نـو هلتـه بـې زبـان شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقتدي او مُلا

دلتـــه دَ ظلـــم انتهـــا ده، عجيبـــه قيصـــه ده
چرته چې څـم زمـا قضـا ده، عجيبـه قيصـه ده

په سر مې ښې لګـوي دواړه يـو تـر بلـه تېـر دي
کـه مقتـدي او کـه مـلا ده، عجيبـه قيصـه ده

دَ خير ښېګړې بيخي نـوم او نشـان پـاتې نـهٔ دے
څهٔ عجيبـه غونـدې فضـا ده، عجيبـه قيصـه ده

په ما اَبراش يې چارې وکړې په خندا خندا کښې
څـهٔ سـتمګره دا دنيـا ده عجيبـه قيصـه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورک مې کړي له ځانه په کاتهٔ داسې
ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې

ښکله چې نهر بهر دَ کوره ځي
اوباسي زما نه زما زړهٔ داسې

بې مقصده نهٔ دي څهٔ قیصه خو شته
بیا یې چې اغاز کړل تلهٔ راتلهٔ داسې

زهٔ په تته ژبه امن غوارمه
ښکله چې ماشوم غواړي خوارهٔ داسې

ننګ یې په ډالر راځینې واخستهٔ
ماته یې کړه ماته زما خلهٔ داسې

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیثیت

په دې جنت جنت وطن کښې وحشیت نهٔ منم
په پاکه خاوره دَ اغیارو حکومت نهٔ منم

پښتو چې شاته غورځوي او انګریزي زده کوي
په پښتانه خاوره دَ هغو سکونت نهٔ منم

چې نهٔ مني څوک دَ پښتون او دَ پښتو حیثیت
زهٔ هم دَ هسې داسې خلکو حیثیت نهٔ منم

کوم بې کچه محبت دَ خپلې ژبې سره
دَ غیر دَ ژبې په خپل زړهٔ کښې محبت نهٔ منم

دَ زړهٔ حرم کښې مې تصویر بس هغه یو صورت دے
دَ زړهٔ حرم کښې بل صورت په یو صورت نهٔ منم

هر څهٔ چې وي نو مخ نیوے به یې مونږ خپله کوو
اَبراش خټک دلته دَ غیر مداخلت نهٔ منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درګوهر

زما فن زما کمان دے زما تیر دے
دَ حاسد په زړۀ رسا لګي دلګیر دے

نۀ دَ زلف نۀ دَ لب نۀ دَ رخسار دي
چې تخلیق مې دَ تعمیر دے بېنظیر دے

درګوهر دي دَ شعور خاوند دَ پاره
ما چې کړې کوم تخلیق او کوم تعمیر دے

په برکت دَ عاقلانو مشرانو
په قلم کښې زما زور خلۀ کښې تاثیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حاسد حسد مې مخ پــه وړانــدې بیایـــي
بې وقوف دے چې زما پــه فــن زهــیر دے

خواهشات مې تړل تر بنپو دي لاندې کړي
ما خپل نفس کلــک تــړلے پــه زنځـیر دے

زهٔ قایـــل دَ هســــې داســــې پــــیرۍ نـــهٔیم
پیر مــې هغــه چې دَ ســل پیرانــو پــیر دے

مــا ابــراش ختہــک پخــوا ؤ چــې لیــدلے
نن موندلې مــې دَ هغــه خــواب تعبــیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېنظیر

نـهٔ تغـیر او نـهٔ دَ سـتا غونـدې پـه ویـریـم
چــې قایــل دَ بیــدارۍ او دَ شــبګیریــم

هـر یـو حِـس او هـم ضـمیر زمـا ژونـدے دے
نـهٔ دَ سـتا غونـدې بـې حِسـه بـې ضـمیریـم

تــاله خپلــه بداېــي امــیري ښایــي
زهٔ پـه خپلـې غریبـۍ کښـې غـټ امـیریـم

بـې بقـا دي خوشـحالۍ پـه دي جهـان کښـې
پـه یـوه سـاعت خوشـحال پـه بـل دلګـیریـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــال متـــاع دَ دې جهـــان امـــيري نـــۀ ده
دَ ايمـــان متـــاع چـــې نـــۀ لـــرم فقـــير يـــم

کـــړۀ وړۀ مـــې کـــه هـــر څـــو دَ ځـــوان زلـــمي دي
پـــه خيـــالاتو کښـــې پـــه مثـــل دَ يـــو پـــير يـــم

چې مې ځان دَ ستا په رنـګ رنـګ کـړے نـۀ دے
نـــو بـــه څنګـــه ســـتا دَ مينـــې دعـــوىٰ ګـــير يـــم

چـــې عنـــوان مـــې دَ غـــزل بېنظـــير کېښـــود
اَبـــراش ځکـــه پـــه ادب کښـــې بېنظـــير يـــم

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼــا

ښــکلې پــه دنیـا دې کـړم هـم ښـکلې پـه عقـبیٰ دې کـړم
تـــا چـــې پـــه اعلیٰ نظـــر راوکتـــل اعلیٰ دې کـــړم

دغـــه زمـــا خلــۀ چرتـــه او داســـې خندېـــدۀ چرتـــه
دا دَ ســـتا عطـــا ده چـــې نـــن داســـې پـــه خنـــدا دې کـــړم

ســـتا دَ ســـخاوت او نفاســـت اثـــر مـــې واخســـتۀ
پاک دې کړم، بې باک دې کړم، سخي دې کړم پارسا دې کړم

ورک ومـــه ګمنـــام ومـــه بیخـــي لکـــه چـــې نـــۀ ومـــه
ډېـــر ډېـــر تشـــکر مهربانـــي چـــې راپیـــدا دې کـــړم

چرتـــه زمـــا سر او دانایـــي او بینـــاي چرتـــه
دا هـم سـتا احسـان دے چـې بینـا دې کـړم دانـا دې کـړم

چرتـــه دا مقـــام او چرتـــه زۀ مســـکین ابـــراش خټـــک
تکـــه تـــوره شـــپه ومـــه رڼـــا دې کـــړم صـــبا دې کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

تـــهٔ زمـــا دَ ژونـــد خـــوارهٔ او تـــهٔ یـــې خونـــد
بـــې له تـــا پیکـــه پیکـــه دي زمـــا ژونـــد

لکـــه لال چـــې پـــه ایـــرو کښـــې نـــهٔ پټیـــږي
داســـې تـــهٔ یـــې پـــه خوبـــانو کښـــې ښکارنـــد

دا کمـــال دے ســـتا دَ مینـــې زمـــا نـــهٔ دے
چـــې یـــې زهٔ کـــړم ســـخن ور او هـــنر منـــد

سر نګـــون او حاجـــت منـــد دَ خپـــل دلـــبر یـــم
خـــدائے مـــې مـــهٔ کـــړه دَ بـــل هیچـــا حاجـــت منـــد

اے باطلـــه پـــه کهـــلاو غـــوروېـــې واوره
یـــار زمـــا او زهٔ دَ یـــار سره پیونـــد

زهٔ ابـــراش خټـــک یـــې نـــهٔ شـــم هیـــرولے
اے واعظـــه راتـــه مـــه کـــوه دا پنـــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت

بـــاران پـــه مـــاوریږي دَ دوران دَ ســـتمونو
عــلاج بــه راله څــوک وکــړي دَزړهٔ دَ پرهرونــو

وطن ازغـي ازغـي زمـا هـم تـن زخمـي زخمـي
مطربــه قیصــه مــه چېــړه دَ تــار او دَ ســازونو

زمـا پښــتنه پېغلــه جـل وهلـې څڼــې ســپورې
خـــبرې راتـــه مـــه کـــوه دَ زلفـــو دَ تــالونو

دَ زمکې په مخ نشته نـن بـیخي لکـه چـې نـهٔ وو
یادونه مې په زړهٔ کښـې شـته دَ دنګـو چنـارونو

کــوم بــه تــا هــم خامخــا زمــا دَ جانــان غمــه
که لږ غوندې اوزګـار شـم دَ دوران دَ دې غمونـو

دَ غــم تــورې وریځــې بــه رحمــت را اوریــږي
لا شـــمعې بلـــوم اَبـــراش خټـــک دَ امیـــدونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښپې بربنډې

زمــا کلــې زمــا کــور تــهٔ یــې وینــې او کــه نــه
چــې ایــره شــو لکــه سـکور تــهٔ یـې وینـې او کـه نـه

چاټوپک لاس کښې راوړے چا خنجرلاس کښې نیـولې
ازمایــــي چــــې مــــا زور تــــهٔ یــــې وینــــې او کــــه نــــه

ځنې سپورې شونډې تـراړې تـورو غرونـو کښـې روانـه
دا زمــا پښــتنه خــور تــهٔ یــې وینــې او کــه نــه

داماشـوم پـه خېټـه اوږے دا پـه سرهٔ نمـر چـې روان دے
ښــپې بربنــډې او سرتــور تــهٔ یــې وینــې او کــه نــه

مســتقبل بــه دَ دهٔ څــهٔ وي دا ماشــوم چــې رالویــږي
نــهٔ یــې پــلار شــته نــهٔ یــې مــور تــهٔ یــې وینــې او کــه نــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

دَ دې وطن خواران چې وچه ډوډۍ هم نۀ مومي
زۀ دَ چرګانو، پلاونو قیصه ښکه وکړم

چرته سورۍ شوم په ټوپک چرته ټکړې په خنجر
په داسې حال کښې دَ خوندونو قیصه ښکه وکړم

مرۍ مې کټ شوه په تبغونو سر مې پانې نۀ شو
زۀ دَ شملې او دستارونو قیصه ښکه وکړم

په تته ژبه چې مم، مم وایي بې بې لټوي
دَ دې ماشوم دَ خلې آهونو قیصه ښکه وکړم

په پښتونخوا کښې چې الوزي دَ خزان بادونه
اَبراش خټک دَ بهارونو قیصه ښکه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا اشـــنا

هــر ســاعت چــې دَ دنیــا پــه تمنــا یــم
زۀ پــه کومــه خلــۀ دا وایــم چــې دانــا یــم

کـــه اشـــنا یـــم خـــودَ غېـــرو دَ مذهبـــه
هـاے افسـوس دَ خپـل مذهبـه نـا اشـنا یـم

که همېش مـې عـزت لـوټ شـو دَ تـورسرو
زۀ یـــې نـــۀ ویـــنم پـــه برغـــو نابینـــا یـــم

کـــه وارۀ زمـــا دَ چـــم پـــه چغـــو سر دي
زۀ بې غمه په خپل کـور کنبـې پـه ګـډا یـم

دا ده خپلـــــې مـــــورنۍ ژبـــــې ازار دے
دا چې نن پښتون پـه درسـت جهـان رسـوا یـم

❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁❁

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تول ښکلي پسخپرې دَ ستا حسن تـه
وراندې وروستو کېږي دَ ستا حسن تـه

ګل کـه درتـه وايـم خـو دَ مينـې نـه
ګل کلـه رسـېږي دَ سـتا حسـن تـه

ګل چې ستا دَ سروې په شان قـد ويـني
خـود بـه خيرانېـږي دَ سـتا حسـن تـه

څنګـه درنـه سـوال دَ بوسـې وکړمـه
خلۀ مې نۀ جوړېږي دَ سـتا حسـن تـه

هـر يـو نـازنين دَ سـپېلني غونـدې
ښۀ دې چې لـوګېږي دَ سـتا حسـن تـه

وايمـه ابـراش چـې دا کېـدے نـۀ شي
بـل چـې وررسـېږي دَ سـتا حسـن تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خال

پـــټ پـــنهم دې کړمـــه بـــې تېغـــه حـــلال
چـــا بـــه نـــهٔ وي کـــړې دغســـې کمـــال

له چشـــــمانو زمـــــا اوښـــــکې داسې اووري
لکـــه اووري چـــې بـــاران پـــه پشـــکال

مـــودې وشـــوې چـــې له کلـــي مســـافر يـــم
نـــهٔ مـــې حـــال پوښـــتې دلـــبره نـــهٔ احـــوال

نـــن خـــو يـــا راتـــه جانانـــه ډېـــر يـــادېږي
ســـتا پـــه ســـپينه غونـــډه زنـــه کښـــې تـــور خـــال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ کـــرم نظـــر پـــه مـــا مســـافر وکـــړه
دا منـــــت درتـــــه کومـــــه او دا ســـــوال

پـه محفـل کښـې چـې بـه تـا تـه نېـغ کاتـهٔ کـه
دَ بـــل ښـــکلي څـــهٔ جـــرأت او څـــهٔ مجـــال

ډیلیـــتې کـــړے دې اَبـــراش لکـــه دَ زړهٔ یـــم
نـــهٔ دې کال راځـــي جانانـــه نـــهٔ مِـــس کال

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوکۍ

څوک چې تا نۀ مني، رهبرې ګڼې
دَ ستا چې سر ماتوي سرې ګڼې

زۀ سخن ورېم سخن ور نۀ شومه
هغه چې نۀ دې سخن ورې ګڼې

په خوار نادار باندې چې نه پرېوزي
نظر که نۀ دې هم نظرې ګڼې

دَ ستا په ژوند چې لکه شپه خور شوې
په برغو روند شې سپین سحرې ګڼې

نۀ يې ثمر شته نۀ يې سيورے په چا
که وچ ډنډر دې درون شجرې ګڼې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دَ مقام او دَ شوکې خاوند دے
که بې بصر دے مبصریې ګڼي

دَ امیرۍ او دَ شوکې په وجه
دغه خسنې لکه غریې ګڼي

سیورے یې هم شته او ثمر هم پکښې
چې بې شوکې دې وچ ډنډریې ګڼي

غریب که سرۀ وایي په سپینو حساب
امیر که سپین وایي سرۀ زریې ګڼي

اَبراش خټک دَ غریبۍ په وجه
که غر دې هم دَ مچ وزریې ګڼي

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمې اوښکې

پــه نــوي کال کښـــې دَ حـــالاتو بهـــترۍ دَ پـــاره
دَ دې ملــــت دَ خپلـــواکۍ او خوشـــحالۍ دَ پـــاره
دَ خــــوار غریـــب دَ ژنـــدګۍ او ســـوکالۍ دَ پـــاره
دَ پیغلـــې شـــال او دَ دې خپلـــې شـــملاګۍ دَ پـــاره

اول دَ ځــــان او بیـــا دَ بـــل محاســـبه پکـــار ده
پــه نــوي کال کښـــې یـــوه نـــوې تجربـــه پکـــار ده
چرتــه چــې نــهٔ وي شــوې دغســې قیصــه پکــار ده
نـــوې داســـتان او یـــوه نـــوې افســـانه پکـــار ده
دَ عقـــل فهـــم سره وینــــه هـــم تـــوده پکـــار ده
زړونـــه چـــې ولـــړزوي دغســـې جذبـــه پکـــار ده

داســې جذبــه نــوې قیصــه زړهٔ کښــې لــرو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا او دَ نیـــکهٔ پــه پــل بــه ځــو او کــه نــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تــوره شــپه بــه پــه رڼــا کښــې بــدلو او کــه نــه؟
دا بــد امــنې او دا نیســتې بــه ختمــوو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا دَ شــملاګی پــت بــه ســاتو او کــه نــه؟
دې نــوې نســل له بــه امــن ورکــوو او کــه نــه؟
نــاوې دَ ژونــد لــره بــه سر څنهــه کــوو او کــه نــه؟
پــه تــور اوربــل کښــې بــه ګلونــه ورله ږدو او کــه نــه؟

کــه نــه بس تــش مــو پــه کلبونــو کښــې ډانســونه وکــړل
دَ خیــر دَ پــاره نــهٔ دعا نــهٔ مــو نفلونــه وکــړل
نــهٔ خــدا ے تــه وژړیــدو نــهٔ مــو تــرې ســوالونه وکــړل
چاشــوګیره وکــړه او چــا پکښــې خوبونــه وکــړل
څــوک نهــر پــاتې شــول او چــا بنــهٔ خوراکونــه اوکــړل
چــا مــوم بتــی بلــې کــړې چــا پکښــې ډزونــه وکــړل
چــا پــه یوبــل بانــدې تکونــه اعتراضــونه وکــړل
خــدا ے مــو خفــه کــهٔ تــول مــو داســې عملونــه وکــړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــه خپــل عمــل دَ لارې مــل دے راتــه دا اوایــئ
زمـــا دوســـتانو ادیبـــانو خامخـــا اوایـــئ
اَبــراش ختــک وایــم چــې نــن صــفا صــفا اوایــئ
اخـتر بـه راشي پـه دې حـال کښـې پـه رښـتیا اوایـئ

کــه دا مــو حــال وي تمنــا دَ اخترونــو مــهٔ کــړئ
تــل بــه خــزان وي تــذکره دَ بهــارونو مــهٔ کــړئ
ګــورئ دَ چــا سره وعــده دَ سرو ګلونــو مــهٔ کــړئ

دَ سرو ګلونــو بــاغ بــه بیــا دلتــه سمســور نــهٔ شي
ودان بــه بیــا زمــونږه دا وران شــوې کــور نــهٔ شي
حــق بــه رانــهٔ شي دَ باطــل بــه خــتم زور نــهٔ شي
زمــونږ پــه غوښــو بــه مــارهٔ دا آدم خــور نــهٔ شي
عـزت محفـوظ بـه تـرې زمـونږ دَ مـور او خـور نـهٔ شي
پــه ګودرونــو بــه جــوړ بیــا دَ پیغلــو شــور نــهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـهٔ مـو جومـات نـهٔ مـو حجـره نـهٔ مـو مـلا پـاتې ده
دلتـــه کښــې پــاتې ده دَ غـــم تــوره بـــلا پـــاتې ده
نـــهٔ خوشـــحالي شــته نـــهٔ خنـــدا يـــوه ژړا پـــاتې ده
دغـــه ژړا فقـــط پـــه خلـــهٔ زمـــا او ســـتا پـــاتې ده

زمـــونږ دا ترمـــې ترمـــې اوښـــکې ليـــدران نـــهٔ ويـــني
پـه سرو لمبـو کښـې سـوے لـوے زمـونږ ځـان نـهٔ ويـني
زمـــونږ تـــورسرې او ګلونـــه ماشـــومان نـــهٔ ويـــني
ټول په خپل سـود پسـې لګيـا دي زمـونږ زيـان نـهٔ ويـني

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم او خنجر

دَ بابـــا پـــه شـــان قلـــم او خنجـــر غـــواړم
زۀ پـــه خپـــل ســـيرت کښــي هســـي اثـــر غـــواړم

امتيـــاز چـــي پـــه امـــير غريـــب کښــي نـــۀ کا
دا نظـــر له خدايـــه داســـي نظـــر غـــواړم

سرنګـــون چـــي دَ امـــير پـــه درشـــل نـــۀوي
دَ ازل کاتـــب نـــه دغســـي سر غـــواړم

رهنمـــا او فـــيض رســـا چـــي دَ هـــر چـــا وي
الٰـــهي زۀ درنـــه هغـــه هـــنر غـــواړم

دربـــدر دَچـــادَ لاســـه چـــي افغـــان دے
هغـــه خلـــک له خپـــل دره بـــدر غـــواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رهـبر یـې خوشـحال خـان یـا باچـا خـان وي
دِ پښتـون دَ پـاره داسـې لښـکر غـوارم

چې بـه لوبـې رنـګ پـه رنـګ پکښـې کیـدلې
هغـه ښـکلې او رنګـین مـازدیګر غـوارم

چـې دَ امـن خـادر خـور پـه پښتونخوا شـو
دَ قاصـد پـه خلـهٔ نـن دغـه خـبر غـوارم

هـر خـبر پـه غـم لـړلې دَ پښتـون دے
زهٔ اَبـراش ورله خـبر دَ اخـتر غـوارم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

همراز

آتش زن يې هر انداز دے خود به سوزم
دَ اغيارو چې په راز دے خود به سوزم

نښانه يې خاص دَ زړۀ دَ پاسه لګي
داسې ښکلے تيرانداز دے خود به سوزم

هر يو راز مې خپـژوي په بام دَ بره
داسې کس زما همراز دے خود به سوزم

زۀ ابراش خټک ساده باده سړے يم
ښکلے يار مې دهوکه باز دے خود به سوزم

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولاد

لیدلے زۀ پـه غـم کښـې چـا پـه آه و پـه فریـاد یـم
دَ چـا درتـه ویلـي دي غاصـبه چـې ناښـاد یـم

پیکـر دَ غـټ همـت یـم حوصـله مـې پښـتنه ده
زمـا مخـې تـه مـۀ راځـه زۀ مـوم نـۀ یـم فـولاد یـم

دعـویٰ کـه دَ دروغـو تـۀ زمـا دَ بربـادۍ کـړې
ښکاره یم پـه میـدان کښـې یـم له هغسـې ابـاد یـم

ممکنـه نـۀ ده دا چـې سـتا قـدغن تـه غاړه کیـږدم
زنځـیر دَ قـدغنونو مـې شـلولے دے ازاد یـم

صیاد به تـا ګڼـي سـتا چپلوسـیان خـو دا مـې واوره
چې ښکار کړي دَ صیاد اَبراش خټک هغه صـیاد یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے

دَ اغیــارو دَ محفــل نــه رســوا راغلــه
چې خندل به یې همېش په ژړا راغلـه

مـا وې نـه ژاړې بـه نـه له زهٔ ژوندې یـم
تهٔ چې راغلې په بدن کښې مې ساه راغلـه

یـم بخـرے پـه ایـرو کښـې له مـړ نـهٔ یـم
سره لمبــه بــه شــم کــه کلــه هـوا راغلــه

څـه طبیبـه سـتا دارو مـې پکـار نـهٔ دي
نـن زمـا دَ خـوږ زړګـي مسـيحا راغلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــر یــو زخــم بــه دَ زړۀ زمــا اودۀ شي
اوس پــه لاس کښــې دَ زخمونــو دوا راغلــه

دا چې ډک محفل کښې ما ته په خندا شـوه
لکــــه اوس دَ رقیبــــانو قضــــا راغلــــه

زۀ ابراش به اوس دَ بـل چـا څـۀ پـروا کـړم
دا چــې راغلــه لکــه ټــوله دنیــا راغلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېګونې شونډې

مـــدحوان چـــې ســـتا دَ حســـن او شـــباب یـــم
ځکــــه زهٔ دَ ادب خـــــان یمــــه نــــواب یـــــم

راتـــه هـــېځ دي دَ بـــل چـــا مېګـــونې شـــونډې
هســـې مســـت دَ ســـتا دي شـــونډو پـــه شراب یـــم

مـــا پـــه خپلـــو زانـــو کېـــږده بنـــهٔ مـــې ســـاز کـــه
اے نمرمخیـــــه تـــــه مُطـــــرب یـــــې زهٔ ربـــــاب یـــــم

ځـــار قربـــان دې دَ ګـــلاب ګـــلاب ځـــوانۍ شـــم
نـــن یـــې یـــو نظـــر لیـــدلو تـــه بیتـــاب یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه مــا ګرانــه زمــا ځانــه بــې لتانــه
کــه ژونــدے یــم خــو دَ مــړو پــه حســاب یــم

لټــوه مــې اوس پــه تــورو تــورو شــپو کښــې
چــې تعبــیر یــې مونــدے نــۀ شي هغــه خــواب یــم

زۀ ابــراش پــه خپلــه مینــه کښــې صــادق یــم
خــدایے کــه تــوره زمــا ژبــه کــه کــذاب یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجن

زورور یم خو دَ پاره دَ کمزور یم
خوارې غاړې کټ کومه تېرهٔ لور یم

دَ شباب په نشه مست یمه زهٔ هسې
غمزاده په غم دَ کور او نهٔ دَ ګور یم

مذبذب یمه نهٔ اَلې یم نهٔ دورې
دَ مذهب په نام تور ټکے یمه تور یم

دروغجن یم تش په خلهٔ مې دهوکه نهٔ شې
که په تن مې سپین لباس دے په زړهٔ تور یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــه خلـــۀ مـــې کـــه ســـحر الله الله کـــه
ماښـــام ډوبـــه پـــه کاســـه وي شراب خـــوريـــم

ماتومـــــــه تـــــنکي زړونـــــــه دا مـــــــې کار دې
پـــه زړۀ کلـــک لکـــه دَ کاڼـــي پـــه خلـــۀ ســـپوريـــم

پـــه ظـــاهر دې مـــا ابـــراش چـــې خطـــا نـــۀ شـــې
زۀ ســـړے پـــه ســـپین لبـــاس کښـــې ســـړي خـــوريـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

مینــې پــه درســت جهــان عیــان کړمــه زهٔ
هېــر بــه یــې خنګــه دا احســان کړمــه زهٔ

دَ لــــواغر پــــه خټکزینــــه خــــاوره
بیــا راژونــدے بــه خوشــحال خــان کړمــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې پښـــتنه مینـــه ده
چـــې دَ پښـــتون یـــې قـــدردان کړمـــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې دَبابـــا مینـــه ده
ذکــر چــې هــر وخــت دَ افغــان کړمــه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ لـــــواغر دَ کاروان ســـــتورے یمـــــه
خیـــبره تـــا بـــه هـــم روښـــان کړمـــه زۀ

دَ پښــــتونخوا وران ویجــــاړ ګلشــــــنه
پـــه خپـــل همـــت بـــه دې ودان کړمـــه زۀ

چــې دَ پښــتو پــه معــنیٰ پــوي شــوم ابــراش
قســـم چـــې اوس یـــې مســـلمان کړمـــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

پــه ټکنــه غرمــه کښــې پــه سرۀ نمــر وګرځېــده
حجــرې تــه پســې لاړه هــم بهــر وګرځېــده

عجبــه ده قیصــه پښــتون اکــثر ترېنــه پټېــږي
پښــتو دَ نــن پښــتون پســې اکــثر وګرځېــده

ګرځېږي سپورې څنې شــونډې وچــې ښــپې بربنــډې
پښــتون یــې پیــدا نــۀ کــۀ لــر او بــر وګرځېــده

له هغســې پراتــه ده دَ وحشــت پــه تــوره شــپه کښــې
هــر څــو کــه پــه لټــون دَ روڼ ســحر وګرځېــده

په شته پښتون کښې نشته ده پښتون چې وۀ یــې ویــنې
پښــــتو خــــواره فقــــیره در پــــه در وګرځېــــده

ګویا شوه ما ابــراش تــه ویــل یــې دغــه مــې مــنزل دے
پښــتو چــې پــه شــین غــر دَ لــواغر وګرځېــده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې کـه دي سـتړګې خـوبس دا سـتړګې
ډېـــرې جانانــــه او دلربـــا ســــتړګې

غـــلا وکـــړي زمـــا نـــه دَ زړهٔ غـــلا وکـــړي
کلــه غــړوې چــې تــهٔ پــه غــلا ســتړګې

ګرانــه کـــه هـــر څـــو ده شـــاعري اشـــنا
مـــا تـــه يـــې آســـانه کـــړي دَ ســـتا ســـتړګې

ژونـــد زمـــا او ســـتا چـــې پـــه نظـــر نـــهٔ شي
خـداے دې راپسـې نـهٔ کـړي دَ چـا سـتړګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مې کړه په ځان کښې په کاتهٔ کاتهٔ
ولې اړوې رانه بیا بیا سترګې

ځیر ځیر راته ګوره چې ماړې شي نن
ډېرې ورېې تږې دي زما سترګې

ما اَبراش په دې جهان و نهٔ لیدې
دغسې حسینې او زیبا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فن

بخت مې ښـهٔ وهٔ چې مـې داسـې سر پیدا کـهٔ
چې پـه شـعر کښـې یـې زمـا اثـر پیـدا کـهٔ

پـه رګ رګ کښــې دَ دې فــن شــوم وردننــه
ځکــه مــا دَشــاعرۍ ګــوهر پیــدا کــهٔ

ښوک عمرونـه پسـې تېـر کـړي نـهٔ یـې مـومي
حــیراني ده چــې مــا داســې زرپیــدا کــهٔ

چــې مونــدهٔ شي هغــه در پــه ډېــره ګرانــه
مــا پــه څــهٔ آســانه هغــه در پیــدا کــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه زر چــې يــې حصــول پــه بوډاتــوب شي
مــا پــه ځــوانۍ ځــوانۍ هغــه زر پيــدا کــړ

کــه حــالات پــه بــره ځــي لکــه کــونتره
ورتــه مــا هــم عقــابي نظــر پيــدا کــړ

کــه حــالات کــړي دَ پلکونــو ګزارونــه
خــو مــاهم ورتــه سـندان ځيګــر پيــدا کــړ

اوس مــې خــوف نــۀ دَ بــاران شــته نــۀ دَ اَبــر
مــا اَبــراش دَ تــورې شــپې ســحرپيدا کــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

کله خوشحال بابا او کله اجمل خان یمه
په تخیل کښې چې بوړا وي هغه ځوان یمه

نهٔ څوک غلام ګڼم او نهٔ دَ چا خاني منمه
دَ خپلې خونې هم غلام یمه هم خان یمه

زهٔ رهنما دَ یوې ضلعې او صوبې نهٔ یم
رهنمایي ته زهٔ پیدا دَ کل جهان یمه

ماته پېغور دَ یوسفزي او مهمند مهٔ راکوه
خټک ضرور یم خو په اصل کښې افغان یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوسفزي دي که مهمند کـه بنـوڅي او مـروت
دَ ټولـــو ځـــار شـــمه دَ ټولـــو نـــه قربـــان یمـــه

کـــه لـــواغر ســـتایم خیـــبر هـــم هیـــرولے نـــهٔ شـــم
ځکـــه چـــې زهٔ دَ خپـــل نیکـــهٔ پـــه پـــل روان یمـــه

په هر یو بیـت کښـې بـه افغـان فخـر افغـان یـادوم
ځکه چې زهٔ اَبـراش نمسـے دَ خوشـحال خـان یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

وران به نۀ شم هېڅکله که وران يې کړم
هر څو که آسان يمه خو ګران يې کړم

نۀ دي دا زما دا دي دَ غېرو رنګ
دا چې په کوم رنګ باندې عيان يې کړم

ښه به دَ باطل په زمکه نۀ لګي
ورم به يې دَ ځان سره طوفان يې کړم

دي به هم سپرلے په برغو نۀ وينې
زۀ که يې تالا کړمه خزان يې کړم

کړم به يې رسوا په جهان دغسې
څۀ رنګ چې رسوا په درست جهان يې کړم

ځان دي ما اَبراش ته چا ځان نۀ ويل
دا دي دَ پښتو کمال چې ځان يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفن

دا بینـــا ســـترګې ړنـــدولے نـــۀ شـــم
دغســـې نـــور ژونـــد تېـــرولے نـــۀ شـــم

پـــه دې سرکـــشي سر مـــې څـــۀ وکړمـــه
وایـــي کـــټ بنـــۀ یـــم ټیټېـــدلے نـــۀ شـــم

پـــه سر کشـــۍ کښـــې یـــې پښـــتو پوشـــیده
ځکـــه څـــۀ بنـــد ورتـــه تـــړلے نـــۀ شـــم

هغـــه چـــې هـــر پـــل زمـــا سر مـــاتوي
زۀ یـــې هـــم ګل پـــه سر تـــومبلے نـــۀ شـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بــهٔ کفـــن پـــه سر تــړم ملګـــرو
بـس دې نـور اوښـکې څڅـولے نـهٔ شـم

زړهٔ مـې پښـتون پـه ډېـرو نـهٔ پـوهېږي
چـل ول دَ غېـر غونـدې کـولے نـهٔ شـم

اَبــراش پـه ښـهٔ او پـه بـد نـهٔ پـوهېږم
امـین پـه پټـو سـترګو ویلـے نـهٔ شـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکرو خیال

کــــه مـــــې اخلــــې امتحــــان
نــــو دا ګــــــز دے دا میــــــدان

یــــا ســــــپوږمی دَ خوارلســــــم
یــــا یــــم ســــتورے دَ آســــمان

هـــــریــــو شــــعر مــــې ننګیــــالے
دَ بابــــــا پــــــه پــــــل روان

عجیبــــــه زمــــــا غـــــــزل
هــــم رقیــــب دې هــــم جانــــان

فکــــرو خیـــال مـــې دَ یـــو پـــیر
تــــن او مــــن مــــې دَ یــــو ځــــوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون یم

مسلمان یم ښهٔ سړے یم چې پښتون یم
کله ګل کله ازغے یم چې پښتون یم

که بې ننګه دے مغل دے یا فرنګ دے
ننګیالے او توریالےیم چې پښتون یم

زیست روزګار که دَ دنیا مې په پښتو شي
په عقبیٰ کښې بریالے یم چې پښتون یم

درد و غم به مې په هیچا پېرزو نهٔ شي
دَ دردمند دَ زړګي سوے یم چې پښتون یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــه قیصـــه دَ محبـــت او ســـرېتوب وي
یـــا لـــوګېږم ســـپېلنې یـــم چـــې پښـــتون یـــم

کـــه دَ پـــت او دَ عـــزت خـــبره راشي
سره لمبـه یـم او لـوګې یـم چـې پښـتون یـم

لېونتـوب بـه دې خپـل هېـر شي لېونيـه
اَبـراش هسـې لېـونې یـم چـې پښـتون یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رموز

څـــهٔ يـــې حســـن څـــهٔ شـــباب
لاجـــــــواب دے لا جــــــواب

هـــــم تپـــــه ده هـــــم غـــــزل
هـــــم مطـــرب دے هـــــم ربـــاب

پـــه يـــو ځـــاے پکښـــې موجـــود
هـــــم ســـــکون هـــــم اضـــــطراب

پکښـــــې ډيـــــر بـــــه شي لاهـــــو
ســـــمندر دے يـــــا دريـــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ هـــــر تـــــن دَ مــــن ســـــوال
دَ هـــــر کـــــس دَ ســــوال جــــواب

عجیبـــــــه یـــــــې دي رمــــــــوز
هـــــم غــــلام دے هـــــم نــــواب

انقــــــــــلاب دے انقـــــــــــلاب
دَ اَبـــــــراش ختہــــــک کتــــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

پـت زمـا عـزت زمـا الفـت زمـا
ګـران پـه مـا دَ ځانـه خـوږ ملـت زمـا

وران شـه ودان مـهٔ شـه دَ هغـو جنـت
څـوک چـې ورانـوي دغـه جنـت زمـا

لرې کړه دَ روڼ مخ نـهٔ یـې شـپه دَ غـم
یـه ربـه پـوره کـړه دا حسـرت زمـا

یـو ځـل مـې دَ زړهٔ پـه سـترګو وګـوره
تـا تـه بـه ښـکاره شي صـداقت زمـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې کېږي قیصې دَ مایوسۍ راته
تا لیدلې نۀ دي جوړ همت زما

کړم چې ایاري دَ ګل دَ زړۀ په خون
دغه ده جذبه دَ حریت زما

بې له دۀ یم زۀ اَبراش یو خوار فقیر
دغه دے جاګیر او ملکیت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر

زړۀ یمــــه ځیګــــر یمــــه دَ فکـــــروفن
زۀ یــــو ســــمندر یمــــه دَ فکـــــروفن

تـــل ویـــنم دَ شــعر و غـــزل تـــل ویـــنم
داســـې یـــو نظـــر یمــــه دَ فکـــــروفن

تـا تــه کــه دَ مــچ وزر یـا خــس ښــکارم
زۀ یـــو درون شـــجر یمــــه دَ فکـــــروفن

تنـــده بـــه دَ فـــن دَ تـــږې ماتـــه کـــړم
زۀ حـــوض کـــوثر یمــــه دَ فکـــــروفن

پــټ شي دَ فلــک ســتوري چــې مــا ویــني
نمـــر یـــم هســـې نمـــر یمــــه دَ فکـــــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـا تـه بـه ګیلـې او یـا بـه سـپین ښـکارم
زر یمـــــه سرۀ زر یمـــــه دَ فکـــــروفن

خـدائے دې تـا بینـا کـه چـې مـې ووینـې
زۀ یـــو روڼ ســـحر یمـــه دَ فکـــروفن

زۀ دې کـه تـر غـوږ شـومه اوتـر بـه شـې
زۀ هغــــه خــــبر یمــــه دَ فکــــروفن

سر کـه خـوري خـو سر وي پـه منزل پسې
زۀ یـــو داســـې سر یمـــه دَ فکـــروفن

ستا په سـپک نظـر کنبـې بـه زۀ سـپک یمـه
زۀ اَبـــراش شـــین غـــر یمـــه دَ فکـــروفن

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــا کــه دَ بنــو څــوکې تېــرې کړلــې
مــا هــم ورتــه ځــوانې حوصــلې کړلــې

تــا کــه ارادې دَ مینــې ختمــې کــړې
مــا ورتـــه محکمـــې ارادې کړلـــې

دا بــه شي سرخــې دَ ســتا دَ سرو شــونډو
تــا کــه مــې پــه خــون منګلــې سرې کړلــې

بــې مقصــده نــهٔ شي کېــدے دا ســترګې
بیــا دې چــې زمــا پــه لــور کــږې کړلــې

هســې دې خطــا پــه لوســو پوســو شــوم
هســې دَ دروغــو دې وعــدې کړلــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــاتې دې نــۀ یــا او نــۀ صــبا یېګــا
ختمــې دې بــس تــولې بهــانې کړلــې

زۀ دَ روڼ ســـحر پــــه طمـــع پایمــــه
تاکــه مــې پــه ژونــد تیــارې خــوارې کړلــې

نــن دې چــې لونــدو زلفــو له څنــډ ورکــۀ
یــا مــې دې پــه زړۀ کښــې زلزلــې کړلــې

یــا دې چــې رانېــغ کــړل پښــتانۀ بانــۀ
ختمــې مــې دې تــولې وسوســې کړلــې

زۀ اَبـــراش ډاډه وم پـــه راتلـــو دَ ســـتا
ځکـــه درتـــه مـــا نـــن اشـــارې کړلـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسروولی

دَ غیــــر پـــه خـــاوره ابـــادی جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادی جـــوړوې

هـــــره قیصـــه دې دَ مســـتی نخښـــه ده
څـــهٔ له بهـــانې دَ بـــې وســـی جـــوړوې

خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څنـــې ژاړې
تـــهٔ نـــورو ژبـــو له کمځـــی جـــوړوې

ویـــل دَ پښـــتو نـــاوې نـــن مـــا اَبـــراش تـــه
مـــا له بـــه تـــه دَ سرو ولـــی جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال خان

فرنـــــګ کـــــونتره دَ هــــوا وګنــــه
تـــهٔ عقابـــي ورتـــه نظـــر جـــوړ کـــه

بیـا چـې پـه زړهٔ شي خوشـحال خـان دَ مغـل
له ځانـــه داســـې بهـــادر جـــوړ کـــه

چـې دَ خوشـحال شـمله پـرې فخـر وکـړي
پښــتو نـــه سر دې داســـې سر جوړ کـــه

چـې دَ فرنـګ دَ ظلـم شـپې ختمـې شي
تـورې له شرنـګ ورکـه سـحر جـوړ کـه

دواړه دي ســـتا دَ محبـــت پـــه طمـــع
قلـــم جانـــان خنجـــردلبر جـــوړ کـــه

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چــې ســـتادَ زنـــې پـــه سر زخـــه ده
خوښــه مــې ده بــې حــده مــې خوښــه ده

ښخ لکه چې خس شي دَ چا سترګو کښـې
دغســـې زمـــا پـــه زړهٔ کښـــې ښـــخه ده

ســـتا دَ فـــراق اور کـــړم زهٔ لمبـــه لمبـــه
ځکـــه خـــو ســـينه دَ رقيـــب يخـــه ده

ستا نــه مــې خفګــان نشــته خفــه مــهٔ شي
خـــواره دَ ازل نـــــه زمـــا برخـــــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دَ ژوند کتاب کښې زما نوم چې ؤ
تا ترینه اوښکلې هغه پخه ده

زړۀ دې فولاد نۀ دې آخر مات به شي
وشولې مودې چې ستا په نخښه ده

ما ابراش خټک ته آفت نۀ ښکاري
هر هغه آفت چې ستا له مخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم لېوني زلمي

تهٔ مې يې هر څهٔ وطنه يم په تا قربان
دغه ده دعا زما اوسې تل ودان

عهد چې يو ځل وکړي په شا بيا کله ځي پښتون
ستا په ننګ ناموس باندې به خپل سر ورکوي پښتون
مخکښې يې ګټلې يې هم بيا به دې ګټي پښتون
کړي به ستا دښمن په وينو سور دَ کل جهان
دغه ده دعا زما اوسې تل ودان

مونږ يو لېوني زلمي مونږ يو توريالي زلمي
هم يو ګلالي زلمي هم ازغي ازغي زلمي
هم دَ شرافت قايل هم يو لېوني زلمي
مونږ يو ننګيالي زلمي په شان دَ خوشحال خان
دغه ده دعا زما اوسې تل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے دَ وطــن خــاورې ســتا دښــمن دې هــم دښــمن زمــا
تــا بانــدې قربــان، قربــان کــړم تــن او مــن زمــا
هــر مــدام تيــار يمــه پــه سر ايښــې کفــن زمــا
زۀ دَ خپــل بابــا پــه شــان ولاړ يــم پــه ميــدان
دغـــــه ده دعا زمـــــا اوســـــې تـــــل ودان

ســتړکې عقابــې لــرو، زړونــه دَ زمــري لــرو
عقــل دَ بابــا پــه شــا ن تــوره ابــدالي لــرو
بــل دَ تــاريخ پــاڼې هــم مــونږه زرزاري لــرو
تــا بــه جــوړؤ وطنــه مــونږ جنــت نشــان
دغـــــه ده دعا زمـــــا اوســـــې تـــــل ودان

تــۀ دَ خوشــحال خــان وطــن هــم دَ باچــا خــان وطــن
تــۀ دَ ابــدالي وطــن هــم دَ ايمــل خــان وطــن
تــۀ جانــان جانــان وطــن تــۀ يــې زمــا ځــان وطــن
تــۀ دې مــا اَبــراش خټــک مــذهب او تــۀ ايمــان
دغـــــه ده دعا زمـــــا اوســـــې تـــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونخوا

لاســـونه پورتـــه کـــړئ دَ پـــاره دَ دعا ملګـــرو
خدائے مـو دې تـل ساتـــي اباده پښـتونخوا ملګـرو

خدائے دې دې سیمې ته یو داسې لوے مقام ورکړي
داسـې چـې نـهٔ وي بلـه سـیمه پـه دنیـا ملګـرو

پـه دغـه سـیمه کښـې اوسـیږي ننګیـالي پښـتانهٔ
چې دَ هر چا پـه خلـهٔ وي بـس دغـه وینـا ملګـرو

په پښتونخوا که خـدائے راخـور کړلـو دَ امـن څـادر
ورانـــه دنیـــا بـــه بیـــا ودانـــه شي زمـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ زورورو زور دې کـــم شي دَ جـــابرو جـــبر
ظلـم زيـاتے چـې پـه نـادار وۀ نـۀ شي ييـا ملګـرو

راځـئ پـه جمـع چـې نـن دغسـې دعا وغـواړو
دَبـــد نظـــرو مـــو دې اوســاتي مـــولیٰ ملګـــرو

دَ پښـتونخوا سـيمه دې وخانـدي خوشـحاله دې شي
دې مـــا اَبـــراش پـــه زړۀ ده دغـــه تمنـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې په تپه مې یکه زار نهٔ کوي
خواص خمسه به یې کار نهٔ کوي

په خلهٔ یې ګفت لکه ګونګے اونهٔ کهٔ
اوتراوتر ګوري ګفتار نهٔ کوي

خلهٔ دَ مالدار ده چې درانهٔ ویل کا
درانهٔ ویل خلهٔ دَ نادار نهٔ کوي

دَ چا چې کار وي هم هغه له ښایي
څوک دې غرض دَ بل په کار نهٔ کوي

هر هغه کس چې دَ خواص خاوند وي
زما دَ فن نه به انکار نهٔ کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیل

(په خصوصي فرمایش دَ نورالحسن)

ځـو بـه پـه لـوري دَ خیـبر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ ادیـانو ښـکلے ښـار نوښـار تـه بـه ځـو
دَ خوشحال خان بابا مـزار، مـزار تـه بـه ځـو

بیـا بـه راځـو پـه پیښـور جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ خړ خیبر هغه دنګ غرونه ګورو به یې
دَ ننګیـالو دَ خـون رنګونـه ګـورو بـه یـې

ښـهٔ پـه ډک زړهٔ پـه ډک نظـر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـهٔ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوهاټ به ګورو هم حسینې جتې تـه بـه ځـو
دَ ډانډ فقیر غمګـین بابـا روضـې تـه بـه ځـو

ګـورو بـه هـم دَ سـویري غـر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـۀ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ څـوترې بـه خامخـا کـوو سـېلونه
هلتـه هـم ډېـر دي دَ لیـدو ښایسـته ځایونـه

خـاص کـر شـین غـر دَ لـواغر جانانـه زمـا
وایـو بـه ښـۀ پکښـې چکـر جانانـه زمـا

دَ ښایسـته کـرک نـه پـس دَ بنـو ښـار دے
دَ غازي سیال صاحب دا ښار ښۀ مزیـدار دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخــتر یــې هریــو مزدیګــر جانانــه زمــا
وایــو بــه ښــهٔ پکښــې چکــر جانانــه زمــا

واپس به بیا راشــو کــرک تــه دمــه بــه وکــړې
دې ما ابراش ختک په کلي کښې شپه به وکړې

کــور تــه بــه لاړ شــې بیــا ســحر جانانــه زمــا
وایــو بــه ښــهٔ پکښــې چکــر جانانــه زمــا

(ډانډ فقیر او غمګین بابا دَ دؤو بزرګانو نومونه دي چې
په جته اسماعیل خېل کښې دي او دَ سویري غر دَ جته
اسماعیل خېلو دَ یو غر نوم دے)

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

کــه دانــا یــې هــر دم فکــر دَ عقبــا کــه
ادنٰی څــــۀ له دلتـــه پـــایې ځـــان اعلٰی کـــه

جــوړ کافــر شــه ادم زاد چــې رســوا نــۀ کــړې
خداے هغه کاندي رسـوا چـې بـل رسـوا کـه

هر یو کــس بــه روڼ ســحر درتــه ښــکاره شي
تــــۀ خچنـــــه آئینــــه دَ زړۀ صــــفا کـــــه

اول تـــول وکـــه دَ ځـــان پـــه خپلـــه تلـــه
تــول دَ بــل پــه خپلــه تلــه بانــدې بیــا کــه

خداے دې نۀ که چې بیرون مې شي له فکـر
هغـه خـوک چـې هـر مـدام فکـر زمـا کـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَنور محمد ملنګ دَشعري مسودې دَ ورکېدو په حقله يو څو شعرونه)

ځوانه جذبه غټه حوصله وه پـه سـاعت کنبـې لاړه
ستا دَ ټول عمـر سرمايـه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

پکـښـې سُرونـه هـم آهونـه اباسـين فکرونـه
دَښـو لفظونـو خزانـه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

سـتا شخصـيت او لوړقامـت يـې عـکاسي کـوله
لکه شين غر هسې درانه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

دَ نزاکـت او دَ جـدت نـوي رنګونـه پکښـې
دَ ښايسـتونو مجموعـه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا دَ شـــعري مســـودې دَ ورکېـــدلو قیصـــه
لکه بـیخي چـې افسـانه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

ستا شاعري په دې بې کېفه بې سروره ژوند کنبـې
دَ کېف نـه ډکـه پیمانـه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

ملنګــه بــې شــکه دَ ســتا وه مګــر ســتا شــاعري
دَ هر پښتون دَ سر شـمله وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

دې ما اَبراش ختټک دَ ژوند په تکه توره شپه کنبـې
دا دَ امیــد بلــه ډیــوه وه پــه ســاعت کنبــې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړپه شړوپ

دَ بــــې عقلـــه عقـــل منـــد توبـــه توبـــه
نصـــیحت اوري نــــهٔ پنــــد توبــــه توبـــه

دَ قینچـیِ غونـدې پـه هـر ځـاے کښـې چلیـږي
خُلـــهٔ بــــه نـــهٔ کـــړې دَ دهٔ بنـــد توبـــه توبـــه

کړپـه کـړوپ پـه شـړپه شـړوپ بـه دې پـاګل کـه
چـــې پـــه څـــهٔ هـــم وهي شـــوخند توبـــه توبـــه

وازه خلهٔ به وي هـر ځـاے کښـې چـپ بـه نـهٔ شي
کـــه یـــې وټـــوکے هـــر چنـــد توبـــه توبـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قند ته گند او گند ته قند وایي بې عقل
خوري به گند لکه دَ قند توبه توبه

یو چې وخوري خامخا ورپسې بل خوري
په خپل گند پسې سوگند توبه توبه

زۀ ابراش تر دې سپېمو یمه راغلې
یم پېښ شوې په څۀ گند توبه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مور

شــــنه لــــوخړه پیـــا فضـــا شـــوه
شـــور و غُـــل شـــو واویـــلا شـــوه

تـــوره شـــپه تـــوره بـــلا شـــوه
اچانــک پکښـــې برېښـــنا شـــوه

دا برېښـــــــنا وه دَ بمونـــــــو
غورځیـــدل چـــې دَ جـــازونو

پورتـــه پیـــا دَ اور لمبـــې شـــوې
دَ اســـمان لمنـــې سرې شـــوې

ســـوزېدل خـــړ خـــړ کورونـــه
پـــه هـــر لـــور شـــول فریادونـــه

ماشـــومان پـــه سرو لمبـــو کښـــې
سرۀ ګـــلان پـــه سرو لمبـــو کښـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــــو ویـــــل چــــې بابـــــا جانــــه
چرتـــــه لاړې پــــــه مــــا ګرانــــــه

بــــل ویــــل چــــې خــــوږې مــــورې
یـــــه زمـــــــا دَ زړهٔ ټکـــــــورې

دا اوروونــــه رانــــــه مــــــړهٔ کـــــه
مــــا پــــه غیــــږه کښـــې اودهٔ کـــه

اســــــتوګن چـــــې دَ نـــــیران دے
دا بچــــــے دَ یـــــــو افغـــــــان دے

افغـــــان یـــا هـــم پـــه ګـــډا یـــم
څـــهٔ بــې غمـــه بـــې پـــروا یـــم

چـــې دَ هـــــر چـــا دَ خنـــدا یـــم
دا بچــــــے دَ پښــــــتونخوا یـــــــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند دې ما اَبراش سور اور دے
راته کور لکه دَ ګور دے

په غوړونو کښې مې شور دے
دغه شور دَ یوې مور دے

دغه مور دَ یو افغان ده
یک یوازې په میدان ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

عجیبــه زمـا فطـرت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم
دَ پښــتو نـه مـې نفـرت دے عجیبـه غونـدې پښـتون یـم

پـه پښـتو چـې کـړي خـبرې دَ هغـو سره پـه جنـګ یـم
دَ پښـــتو رنګــین غــزل دَ اوریــدو سره پــه جنــګ یــم

دروغ نـه دا حقیقـت دے عجیبــه غونـدې پښـتون یـم
دَ پښـتو نـه مـې نفـرت دې عجیبـه غونـدې پښـتون یـم

دَ اغیـارو رنـګ کښـې رنـګ یـم دَ پښـتو نـه نـا خـبره
ډېـــره ښــــه راپانــــدې لګــــي دَ انـــډیا هـــره ســـندره

دا مې ننګ دا مې غیرت دے عجیبه غونـدې پښـتون یـم
دَ پښـتو نـه مـې نفـرت دې عجیبـه غونـدې پښـتون یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکـــه تـــن چـــې بـــې له سره بـــې معنـــې
داســـــې زۀ بـــــې له دلـــــبره بـــې معنـــې

تـــذکره ســـتا دَ جمـــال چـــې پکښـــې نـــۀ وي
هـــم تپـــه او هـــم ســـندره بـــې معنـــې

چـــې پـــه مـــوتي کښـــې دَ بـــل وي دَ ســـتا نـــۀ وي
دَ ســـــرو زرو ملغلـــــره بـــــې معنـــــې

دَ اخلاص خونـد و خوږلـت چـې پکښـې نـۀ وي
ســـتا پـــه ستونـــي کښـــې شـــکره بـــې معنـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په لاس کښې یې موتی دَ توري نهٔ وي
که اغوستې یې وي زغره بې معنې

چې په زور او زر کښې سم ورسره نهٔ وي
داسې سر سره ډغره بې معنې

نهٔ څوکۍ او نهٔ سرهٔ زر لري دا ځکه
دَ اَبراش هره خبره بې معنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَبقاژوند

تــهٔ دَ ســـوزېدو دَ پــاره ســـوزه تـــهٔ
زهٔ دَ الوتـــــو دَ پـــاره ســـــوزه تـــهٔ

تــهٔ لکـــه دَ بـــت ولاړ ولاړ بـــه وې
زهٔ پـــه وړانـــدې تلـــو دَ پــاره ســـوزه تـــهٔ

زهٔ دَ بقـــا ژونـــد دَ ورکېـــدو نـــهٔ یـــم
تـــهٔ دَ ورکېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

اے حاسده دلتـه کښې هـم هلتـه کښې
تـــهٔ دَ سرو لمبـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

زهٔ ابـراش دَ بـل پـه ښـادۍ ښـاد يمـه
تـــهٔ دَ ژړېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر و شر

شر د جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
جهـــل دَ ظلمـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

شر د ســـــپېکدلو نـــــوم، شر دِ ټیټېـــــدلو نـــــوم
شر دَ لـــوړو تنـــدو نـــوم، شر دَ کړېـــدلو نـــوم
یـــا دَ ورانېـــدلو نـــوم یـــا دَ ورانولـــو نـــوم
شر دَ ژړېـــــدلو نـــــوم او شر دَ ورکېـــــدلو نـــــوم

شر دَ ذلالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

شر دَ مُـــلا جـــان تحفـــه یـــا دَ ګـــډ وډ خـــان تحفـــه
شر مـــونږ له راکـــړي شـــهٔ! کونـــډې یتیمـــان تحفـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا دَ ســتا دَ سر تخفــه یــا زمــا دَ ځــان تخفــه
مــرګ له یــې ورکــړي دي ګل ګل ماشــومان تخفــه

شر دَ هلاکــت نښــخه شر بــه نــوره نــۀ کــوو
شر دَ جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــۀ کــوو

ننــګ زمــونږ او جنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
تــوپ زمــونږ تُفنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
دا دَ تــورې شرنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
دغــه وطــن رنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري

علــم دَ حکمــت نښــخه شر بــه نــوره نــۀ کــوو
شر دَ جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــۀ کــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمـــونږ دَ رب پیغـــام، یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا مـــو دَ مـــذهب پیغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا دَ هـــر منصـــب پیغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دغـــه دَ مطلـــب پیغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب

دا دَ عمـــارت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

خېـر کښـې دَ کاګُل سـوري لانـدې يـخ بادونـه دي
خېر کښې دَ بنګړو شرنګـا خېـر کښـې ګودرونـه دي
خېر کښې خوشبويۍ خورې خېر کښې سرهٔ ګلونه دي
خېر کښې دَ جانان تر ځنګ رنګ رنـګ محفلونـه دي

خېـــر دَ محبـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېــر دَ پر مختــګ نامــه، خېــر دَ خوشــحالۍ نامــه
خېـــر دَ اننګـــو سرخي خېـــر دَ رنګينـــۍ نامـــه
يـــا دَ ښـــاپيري نامـــه يـــا دَ ښـــاپېرۍ نامـــه
وايمـــه ابـــراش ختټـــک خېـــر دَ ودانـــۍ نامـــه

خېــر دے دَ زينــت ښښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالـــت ښښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپل همت وژاړم که دا ستړي سفر وژاړم
که نه دَ کلي نه ورک شوي خپل دلبر وژاړم

په هره خونه او کوټه او په در اوور وريږي
کومه کوټه او خونه وژاړم، کوم در وژاړم

وزيرستان وانهٔ وژاړم که دا زړهٔ پښور
لغمان وژاړم که هلمندکه هشنغر وژاړم

تهٔ دَ بارودو ګردو ړوند کړې زهٔ دې هم نهٔ وينم
ستا سترګې وژاړم که دغه خپل نظر وژاړم

جرأت به غواړي تش په دې باندې به کار وهٔ نهٔ شي
په ځاے دَ اوښکو که دَ وينو سمندر وژاړم

ابراش په دوه ځايه مين يم اخر څهٔ وکړمه
هلته کابل او که نه دلته پښور وژاړم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library